

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 3 czerwca 2015 r.

NK-KE.431.4.2015.KL

Pan
Dorota Konieczna - Enözel
Burmistrz Miasta Pieszycy

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

W dniach 20 oraz 23 marca 2015 r., na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185 poz. 1092) oraz art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206 ze zm.), a także na podstawie imiennych upoważnień Wojewody Dolnośląskiego z dnia 3 marca 2015 r. nr: NK-KE.0030.6.2015.KL, NK-KE.0030.7.2015.KL oraz NK-KE.0030.8.2015.KL zespół kontrolny z Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu w składzie:

- Katarzyna Lipke – inspektor wojewódzki (przewodniczący zespołu kontrolnego),
- Iwona Gęsiak – starszy inspektor wojewódzki,
- Iga Jaworska – inspektor wojewódzki

przeprowadził w Urzędzie Miejskim w Pieszycach z siedzibą przy ul. Kościuszki 2, 58-250 Pieszycy, kontrolę problemową w trybie zwykłym w przedmiocie realizacji zadań z zakresu administracji rządowej polegających na:

- prowadzeniu spraw dotyczących dowodów osobistych na podstawie ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2010 r., Nr 167, poz. 1131 z późn. zm.);
- prowadzeniu spraw dotyczących ewidencji ludności na podstawie ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 388);
- wydawaniu decyzji o zmianie imienia i nazwiska na podstawie ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. z 2008 r., Nr 220, poz. 1414 z późn. zm.)
- realizacji zadań z zakresu rejestracji i kwalifikacji wojskowej na podstawie ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 144 z późn. zm.)

Kontrola została zrealizowana zgodnie z zatwierdzonym w dniu 29 grudnia 2014 r. przez Wojewodę Dolnośląskiego planem kontroli na I półrocze 2015 r. nr NK-KE.430.8.2014.MJ.

Kontrolę przeprowadzono w zakresie przestrzegania przepisów:

1. Ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2010 r., Nr 167, poz. 1131 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 388), a także aktów wykonawczych do tych ustaw, tj. w zakresie:

- realizacji obowiązków organu gminy w zakresie wydawania dowodów osobistych,
- prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach meldunkowych,
- terminowości prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach meldunkowych,
- wykonywania czynności materialno-technicznych w postaci przyjęcia i zarejestrowania zgłoszeń meldunkowych,
- wydawania przez organ gminy zaświadczeń z Rejestru Dowodów Osobistych oraz rejestru mieszkańców i rejestru zamieszkania cudzoziemców (do dnia 28 lutego 2015 r.: ze zbioru meldunkowego oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych),
- terminowości załatwiania spraw dotyczących wydawania zaświadczeń z Rejestru Dowodów Osobistych oraz rejestru mieszkańców i rejestru zamieszkania cudzoziemców (do dnia 28 lutego 2015 r.: ze zbioru meldunkowego oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych),
- udostępniania danych z rejestru mieszkańców, rejestru zamieszkania cudzoziemców, Rejestru Dowodów Osobistych oraz udostępniania dokumentacji związanej z dowodami osobistymi.

2. Ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie i imienia i nazwiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 220, poz. 1414 z późn. zm.), tj.:

- prowadzenia postępowań administracyjnych na podstawie ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska,
- terminowości wydawania decyzji w sprawie zmiany imienia lub nazwiska,
- zawiadamiania o zmianie imienia lub nazwiska.

3. Ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 144 z późn. zm.), tj.:

- sporządzania i prowadzenia rejestru osób objętych rejestracją na potrzeby założenia ewidencji wojskowej oraz prowadzenia kwalifikacji wojskowej,
- realizacji obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych dotyczących rejestracji,
- terminowości wykonywania obowiązków dotyczących rejestracji,
- wzywania do kwalifikacji wojskowej,
- prowadzenia listy stawiennictwa i wykazu osób o nieuregulowanym stosunku do powszechnego obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej,
- wydawania decyzji administracyjnych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 3, art. 127 ust. 1 lub art. 127 ust. 1a ustawy,
- realizacji obowiązków informacyjnych dotyczących kwalifikacji wojskowej,
- terminowości wykonywania obowiązków dotyczących kwalifikacji wojskowej.

Okres objęty kontrolą:

- od 1 stycznia 2015 r. do dnia kontroli w przedmiocie: dowody osobiste i ewidencja ludności;
- od 1 stycznia 2014 r. do dnia kontroli w przedmiocie: zmiana imienia i nazwiska oraz rejestracja i kwalifikacja wojskowa.

W okresie kontrolowanym funkcję kierownika Urzędu sprawowali:

- Pan Mirosław Obal – Burmistrz Miasta Pieszycy (do dnia 8 grudnia 2014 r.),
- Pani Dorota Konieczna – Enözel – Burmistrz Miasta Pieszycy (od dnia 8 grudnia 2014 r.).

Sprawy z kontrolowanego zakresu prowadzili:

- Pani Janina Cieśla – podinspektor ds. dowodów osobistych i spraw wojskowych,
- Pani Jolanta Rudnicka – podinspektor ds. ewidencji ludności,
- Pani Anna Orawczak – Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszcach.

Realizację przez Burmistrza Miasta Pieszycy zadań z zakresu administracji rządowej należy ocenić:

- I. negatywnie – w zakresie dowodów osobistych***
- II. pozytywnie z nieprawidłowościami – w zakresie ewidencji ludności***
- III. negatywnie – w zakresie zmiany imienia i nazwiska***
- IV. pozytywnie z nieprawidłowościami – w zakresie rejestracji i kwalifikacji wojskowej***

Pismem nr NK-KE.431.4.2015.KL z dnia 12 maja 2015 r. przekazano projekt wystąpienia pokontrolnego, do którego w ustawowym terminie nie wniesiono zastrzeżeń.

Wobec powyższego przekazuję niniejsze wystąpienie pokontrolne, zgodnie z dyspozycją art. 47 ustawy o kontroli w administracji rządowej.

USTALENIA KONTROLI

DOWODY OSOBISTE I EWIDENCJA LUDNOŚCI

Realizacja obowiązków organu gminy w zakresie wydawania dowodów osobistych

W okresie podlegającym kontroli przedmiotowe zagadnienie regulowane było przez dwa akty prawne: ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (t. j. z 2006 r., Nr 139, poz. 993 z późn. zm.), zwanej dalej u.e.l.d.o., obowiązującą do dnia 28 lutego 2015 r. oraz ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2010 r., Nr 167, poz. 1131 z późn. zm.), zwanej dalej u.d.o., obowiązującej od 1 marca 2015 roku. W jednostce kontrolowanej sprawy dotyczące dowodów osobistych prowadzi Pani Janina Cieśla – podinspektor ds. dowodów osobistych i spraw wojskowych. W przypadku nieobecności zastępstwo obejmuje Pani Jolanta Rudnicka – podinspektor ds. ewidencji ludności.

Kontroli poddano 15 kopert dowodowych dotyczących dowodów osobistych wydanych od 1 marca 2015 r. dla następujących osób: Z..... Ch....., H..... J....., M..... B....., D..... B....., M..... Cz....., A..... D....., E..... F....., M..... G....., I.... G....., T..... J....., G..... K....., J..... B....., B..... K....., A..... N..... i W..... P..... Na tej podstawie ustalono, co następuje.

Wnioski o wydanie dowodu osobistego składały uprawnione osoby zgodnie z art. 25 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych w związku z §4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 2015 r. w sprawie wzoru dowodu osobistego

oraz sposobu i trybu postępowania w sprawach wydawania dowodów osobistych, ich utraty, uszkodzenia, unieważnienia i zwrotu (Dz. U. poz. 212) – zwanego dalej r.d.o. W przypadku wydawania dowodu osobistego dla osoby nieposiadającej pełnej zdolności do czynności prawnych wniosek składał rodzic.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, że do wszystkich wniosków została dołączona prawidłowa fotografia, odzwierciedlająca w sposób niebudzący uzasadnionych wątpliwości wizerunek twarzy osoby ubiegającej się o wydanie dowodu osobistego, zgodnie z art. 29 ust. 1 u.d.o. oraz §7 r.d.o. Ustalono, że 5 na 15 skontrolowanych wniosków nie było kompletnych. We wnioskach H..... J..... oraz M..... G..... brakowało nazwiska rodzowego, we wniosku E..... F..... także miejsca urodzenia i miejscowości przy podpisie. Ostatni ze wskazanych braków wystąpił także we wnioskach M..... Cz..... oraz I..... G..... Ponadto w 14 na 15 skontrolowanych wniosków nie znajdowała się adnotacja urzędowa o sposobie ustalenia tożsamości osoby ubiegającej się o wydanie dowodu. Zgodnie z §9 ust. 4 r.d.o. organ gminy na wniosku odnotowuje w formie adnotacji sposób ustalenia tożsamości osoby ubiegającej się o wydanie dowodu osobistego.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, że w trzech przypadkach powodem ubiegania się o wydanie nowego dowodu osobistego było uszkodzenie posiadanego dokumentu. Należy wskazać, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 4 u.d.o. wydanie nowego dowodu osobistego następuje w przypadku uszkodzenia dowodu osobistego w stopniu utrudniającym lub uniemożliwiającym identyfikację jego posiadacza. Ponadto posiadacz dowodu osobistego, którego dowód osobisty został utracony lub uszkodzony, zgłasza niezwłocznie, osobiście ten fakt organowi dowolnej gminy, który unieważnia dokument w dniu zgłoszenia. Zgodnie z §16 ust. 3 r.d.o. do zgłoszenia uszkodzenia dowodu osobistego załącza się uszkodzony dowód osobisty, a w sytuacji zgłoszenia uszkodzenia drogą elektroniczną lub w placówce konsularnej RP za pomocą poczty lub telefaksu, wówczas dokument można przekazać również pocztą. W toku kontroli ustalono, iż przy zgłoszeniu uszkodzenia dowodu osobistego M.... G.... nie przekazał przedmiotowego dokumentu, a organ nie egzekwował powyższego obowiązku i przyjął wniosek o wydanie nowego dowodu osobistego, co stanowi naruszenie §16 ust. 3 r.d.o. Należy wskazać, że organ przyjmując zgłoszenie uszkodzenia dowodu osobistego powinien żądać przekazania uszkodzonego dokumentu, a w przypadku gdy dowód został zniszczony w całości (np. w przypadku spalenia), wówczas wskazać na konieczność zgłoszenia utraty dowodu osobistego a nie jego uszkodzenia. Ponadto należy zauważyć, iż pomimo przyjęcia wniosku T..... J..... oraz Grzegorza Koszeli z powodu uszkodzenia dowodu osobistego organ nie egzekwował wcześniejszego zgłoszenia jego uszkodzenia. Jak wskazano powyżej, uszkodzenie dowodu osobistego w stopniu utrudniającym lub uniemożliwiającym identyfikację jego posiadacza jest przesłanką do ubiegania się o wydanie nowego dokumentu, a zaistnienie takiej sytuacji obliguje posiadacza do niezwłocznego zgłoszenia zaistniałego faktu właściwemu organowi. Należy jednoznacznie podkreślić, że na podstawie przepisów u.d.o. i r.d.o. nie ma możliwości przyjęcia wniosku o wydanie dowodu osobistego z powodu uszkodzenia, bez wcześniejszego zgłoszenia tego faktu przez obywatela właściwemu organowi z jednoczesnym przekazaniem uszkodzonego dokumentu oraz unieważnienia dowodu osobistego przez organ. Co więcej posiadaczowi dowodu osobistego, który dokonał osobistego zgłoszenia w organie gminy utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego, wydaje się zaświadczenie o utracie lub uszkodzeniu dowodu osobistego. Wobec powyższego, w toku

czynności kontrolnych ustalono, iż przedmiotowe zaświadczenia nie są przechowywane *ad acta*. Zgodnie z §60 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 roku w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. Nr 14, poz. 67, z późn. zm.), który stanowi, że prowadzący sprawę włącza do akt sprawy podpisany egzemplarz pisma wychodzącego przeznaczony do włączenia do akt. Ponadto należy wskazać, że w przypadku zgłoszenia uszkodzenia czy wydania nowego dowodu osobistego, poprzedni dokument należy unieważnić w RDO.

W toku czynności kontrolnych ustalono, że w 5 z 15 skontrolowanych spraw nastąpił odbiór dowodu osobistego. Ustalono, że we wszystkich (5) przypadkach odbiór dowodu osobistego został dokonany przez posiadacza osobiście (4 sprawy) bądź przez wnioskodawcę (1 sprawa) w sytuacji, gdy wniosek składał rodzic, na podstawie art. 25 ust. 2 u.d.o. We wszystkich przypadkach odbiór dowodu osobistego został potwierdzony na formularzu odbioru.

[Dowód: akta kontroli str.: 50-87, 151-158]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, zagadnienie dotyczące wydawania dowodów osobistych oceniono **negatywnie**.

Prowadzenie postępowań administracyjnych w sprawach meldunkowych

W okresie podlegającym kontroli przedmiotowe zagadnienie regulowane było przez dwa akty prawne: ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (t. j. z 2006 r., Nr 139, poz. 993 z późn. zm.), zwanej dalej u.e.l.d.o., obowiązującą do dnia 28 lutego 2015 r. oraz ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 388), zwanej dalej u.e.l. Postępowania administracyjne w sprawach meldunkowych prowadzone były przez Panią Jolantę Rudnicką - podinspektora ds. ewidencji ludności.

W trakcie kontroli sprawdzeniu podlegało 10 postępowań, które zakończono wydaniem decyzji na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, tj. sprawy o nr: SO-EL.5342.06.2014, SO-EL.5342.07.2014, SO-EL.5342.08.2014, SO-EL.5342.11.2014, SO-EL.5342.12.2014, SO-EL.5342.13.2014, SO-EL.5342.1.2014, SO-EL.5342.02.2014, SO-EL.5342.03.2014, SO-EL.5342.04.2014. Natomiast 2 postępowania nie zostały wszczęte. Pomimo wezwania do uzupełnienia braków, na podstawie art. 64 §2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 267 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, nie uzupełniono wniosków (SO-EL.5342.09.2014-01, SO-EL.5342.10.2014-01).

W wymienionych powyżej sprawach wydano 6 decyzji o wymeldowaniu z miejsca pobytu stałego, gdyż strona spełniła przesłanki z art. 15 ust. 2 u.e.l.d.o., 2 decyzje o umorzeniu postępowania, ponieważ strona sama wykonała obowiązek meldunkowy oraz 2 decyzje odmawiające wymeldowania z miejsca pobytu stałego.

W każdym z opisanych przypadków organ weryfikował wpływające wnioski pod względem formalnym, weryfikował również uiszczenie opłaty skarbowej za wydanie decyzji administracyjnej.

W sprawie nr SO-EL.5342.07.2014 wniosek o wymeldowanie ojca złożyła A.... B..... Zawiadomieniem z dnia 17 czerwca 2014r. organ wszczął postępowanie przesyłając stosowną informację do stron postępowania. Następnie po zebraniu materiału dowodowego, wystosowano do stron informację o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego oraz możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, zgłoszonych żądań i możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. W dniu 20 sierpnia 2014 r. J.... B.... zgłosił się do organu, celem zapoznania z aktami sprawy. Jednocześnie złożył wniosek o wydanie mu kserokopii całości akt sprawy i przesłanie kserokopii na wskazany adres celem „zapoznania się z dokumentami i przeanalizowaniu ich aby wnieść pisemnie ewentualne uwagi”. Pismem z dnia 26 sierpnia 2014 r. organ przesłał ww. kserokopie dokumentów zgromadzonych podczas postępowania i wyznaczył siedmiodniowy termin na zapoznanie się z aktami. Powyższym działaniem Burmistrz Miasta Pieszyce naruszył art. 73 §1a Kpa, który stanowi, że czynności określone w §1 (wgląd w akta, sporządzanie z nich kopii i odpisów) są dokonywane w lokalu organu administracji publicznej w obecności pracownika tego organu. Natomiast zgodnie z §2 cyt. przepisu strona może żądać uwierzytelnienia odpisów lub kopii akt sprawy lub wydania jej z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów, o ile jest to uzasadnione ważnym interesem strony.

Z analizy akt przedmiotowej sprawy nie wynika, aby J..... B..... wykazał „ważny interes” w uzyskaniu całości kserokopii akt z prowadzonej przez organ sprawy. Ponadto, zgodnie z panującym poglądem w orzecznictwie, obowiązkiem organu jest jedynie umożliwić stronie wykonanie jej uprawnienia do zapoznania się z aktami sprawy, sporządzenia notatek i odpisów dokumentów, także z uwzględnieniem możliwości technicznych, jakimi dysponuje organ. To organ decyduje, w jakiej formie ma możliwość wywiązania się z obowiązku udostępnienia stronie akt sprawy. Strona nie może domagać się w sposób wiążący dla organu udostępnienia jej akt sprawy poprzez sporządzenie kserokopii dokumentów lub w innej wskazanej formie (wyrok NSA z dnia 13 lutego 2014 r. sygn. I OSK 1806/12, wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 marca 2014 r. sygn. II SA/Wa 1545/13).

Zauważyć należy, iż przepis art. 73 §1 Kpa nie przewiduje obowiązku sporządzania przez organ kserokopii akt lub ich odpisu i doręczania ich stronie. Organ ma jednak zabezpieczyć stronie możliwość wykonania odpisów (wyrok NSA z 24 lipca 2013 r. sygn. akt II GSK 507/2012).

W przedmiotowej sprawie nie bez znaczenia jest fakt, że J..... B.... zgłosił się do organu, właśnie w celu zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Zatem mógł na miejscu i osobiście zapoznać się z zebrany materiałem i sporządzić sobie odpisy czy notatki. Opisane postępowanie zakończyło się w dniu 9 września 2014 r. wydaniem decyzji o wymeldowaniu J..... B..... z miejsca pobytu stałego. Rozstrzygnięcie merytoryczne było prawidłowe.

W sprawie SO-EL.5342.12.2014 wniosek o wymeldowanie Ł.... M..... złożyła S..... M..... Z załączonego do wniosku zawiadomienia Sądu Rejonowego - Wydział Ksiąg Wieczystych w Dzierżoniowie z dnia 7 lipca 1997 r., Dz.KW.5../97, 5../97 wynika, iż współwłaścicielami lokalu są S..... M..... w 1/6 części oraz B..... J... w 1/6 części. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania (a także inne pisma procesowe i decyzję) organ wystosował tylko do wnioskodawczyni i osoby, która miała być wymeldowana z miejsca pobytu stałego. Pomimo posiadania wiedzy, iż przedmiotowa nieruchomość stanowi

współwłasność dwóch osób, organ gminy nie ustalił prawidłowo i nie zawiadomił wszystkich stron postępowania.

W związku z powyższym pismem z dnia 31 marca 2015 r. nr NK-KE.431.4.2015.KL wystąpiono do kierownika jednostki kontrolowanej o wyjaśnienie powyższej kwestii. W odpowiedzi otrzymano kserokopie notatek służbowych z dnia 24 października 2014 r. i 27 października 2014 r. które wg wyjaśnień pracownika zostały omyłkowo dołączone do akt innej sprawy. Z przedmiotowej notatki wynika, iż „*po przeprowadzeniu rozmowy z Panią S..... M..... (...) ustalono, że B..... J....., siostra Pani S..... M..... zmarła kilka lat temu. Po śmierci siostry nie zostało do chwili obecnej przeprowadzone postępowanie spadkowe, a Pani M.... nie wiadomo nic na temat ewentualnych spadkobierców po zmarłej siostrze. Pani S..... M..... od roku 1968 ponosi wyłącznie sama wszelkie koszty utrzymania nieruchomości, tj. płatności z tytułu opłat za media, podatki oraz wszelkie koszty remontu nieruchomości (...)*”. Natomiast z drugiej notatki wynika, iż telefonicznie sprawdzono w Urzędzie Miejskim we Wrocławiu, że Pani B..... J..... zmarła w 2009 r. Powyższe wyjaśnienia zostały uwzględnione.

W wyniku kontroli stwierdzono, że w sytuacji, gdy do organu wpłynął niekompletny wniosek (sprawa nr: SO-EL.5342.06.2014, SO-EL.5342.09.2014-01 i nr SO-EL.5342.10.2014-01) wzywano na podstawie 64 §2 Kpa do uzupełnienia braków formalnych wniosku z pouczeniem, że nieuzupełnienie spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Pomimo wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia, dwa wnioski nie zostały uzupełnione. Dlatego zgodnie z zawartym pouczeniem prawidłowo podania pozostawiono bez rozpoznania.

W sprawie nr SO-EL.5342.09.2014-01 do wniosku nie dołączono m.in. potwierdzenia wniesienia opłaty skarbowej za wydanie decyzji. Pismem z dnia 26 sierpnia 2014 r. organ na podstawie art. 64 §2 Kpa wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia przedmiotowego wniosku. Zauważyć należy, iż takie działanie jest właściwe tylko w kwestii uzupełnienia braków formalnych wniosku. Natomiast w kwestii uzupełnienia opłaty skarbowej nie może być uznane za zgodne z prawem. Właściwą podstawą wezwania strony do uiszczenia opłaty skarbowej jest art. 261 §1 Kpa, zgodnie z którym, w sytuacji gdy strona nie wpłaciła należności tytułem opłat i kosztów postępowania, które zgodnie z przepisami powinny być uiszczone z góry, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie wyznaczy jej termin do wniesienia tych należności. Termin ten nie może być krótszy niż siedem dni, a dłuższy niż czternaście dni.

Wyjaśnić należy, iż brak uiszczenia opłaty skarbowej nie jest "brakiem formalnym wniosku" o jakim mowa w art. 64 Kpa. Należy bowiem odróżnić brak formalny wniosku w sytuacji, gdy podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach (art. 64 §2 Kpa) od braku fiskalnego w postaci nieuiszczenia opłaty (por. wyrok WSA w Kielcach z dnia 4 września 2008 r. sygn. II SA/Ke 205/08).

Przy prowadzeniu postępowań administracyjnych właściwie stosowano przepisy prawa procesowego, a strony na każdym etapie miały zapewniony czynny udział w postępowaniu. W sprawach, gdzie koniecznym było ustanowienie przedstawiciela dla osoby nieobecnej, na podstawie art. 34 §1 Kpa występowało do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich z odpowiednim wnioskiem (SO-EL.5342.11.2014, SO-EL.5342.03.2014, SO-EL.5342.03.2014).

W wyniku kontroli ustalono, że wszystkie decyzje poddane kontroli w podstawie prawnej zawierały właściwy przepis prawa materialnego. Merytoryczna treść decyzji była

prawidłowa. Decyzje zawierały prawidłowe pouczenie o przysługujących środkach odwoławczych, zawierały oznaczenie organu i datę wydania, były podpisane oraz opieczętowane przez uprawnioną osobę. W trakcie prowadzonych postępowań administracyjnych podejmowane były właściwe czynności wyjaśniające mające na celu ustalenie stanu faktycznego. W aktach wszystkich spraw znajdują się dokumenty potwierdzające wniesienie opłaty skarbowej za wydanie decyzji w wysokości 10 zł.

Zauważyć jednak należy, iż organ nie prowadzi metryk do spraw czym narusza art. 66 a Kpa. Obowiązek prowadzenia metryki sprawy został wprowadzony od dnia 7 marca 2012 r., kiedy to weszła w życie nowelizacja ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) nakładająca na urzędników obowiązek prowadzenia w formie pisemnej lub elektronicznej metryki sprawy oraz jej aktualizowania. Dzięki metryce wiadomo, kto brał udział w postępowaniu administracyjnym, co zapewnia przejrzystość prowadzonych spraw. Metryka sprawy wraz z dokumentami do których odsyła, stanowi obowiązkową część akt sprawy. Brak realizacji obowiązku wynikającego z art. 66a Kpa uznano za uchybienie.

[Dowód: akta kontroli str.:88-144, 386-392, 402-406, 440-441]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, zagadnienie dotyczące prowadzenia przez Burmistrza Miasta Pieszycy postępowań administracyjnych w sprawach meldunkowych oceniono **pozytywnie z uchybieniami**.

Terminowość prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach meldunkowych

Odnośnie terminowości załatwianych spraw w toku kontroli stwierdzono, iż nie wszystkie sprawy były załatwiane terminowo. Realizując zapis art. 35 §1 Kpa, organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania (§3).

W sprawach o nr: SO-EL.5342.07.2014, SO-EL.5342.11.2014, SO-EL.5342.12.2014, SO-EL.5342.13.2014 pomimo przekroczenia dwumiesięcznego terminu do załatwienia sprawy, nie wysłano do stron informacji o niezakończonym terminie. Powyższym zaniechaniem organ naruszył zapis art. 36 §1 Kpa, zgodnie z którym, o każdym przypadku niezakończonym terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

W trakcie kontroli stwierdzono, iż w dwóch sprawach (SO-EL.5342.09.2014-01, SO-EL.5342.10.2014-01), w których do organu wpłynął niekompletny wniosek, dopiero po dwóch tygodniach, skierowano do wnioskodawców wezwanie do uzupełnienia braków formalnych. Powyższe stanowi naruszenie art. 35 §1 Kpa.

W pozostałych skontrolowanych postępowaniach, informowano o treści art. 36 §1 Kpa i dotrzymywano wyznaczonego terminu do załatwienia sprawy.

[Dowód: akta kontroli str.: 88-144, 386-392, 402-406, 440-441]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, zagadnienie dotyczące terminowości prowadzenia przez Burmistrza Miasta Pieszycy postępowań administracyjnych na podstawie art. 15 ust. 2 oceniono **negatywnie**.

Wykonywanie czynności materialno-technicznych w postaci przyjęcia i zarejestrowania zgłoszeń meldunkowych

Kontroli poddano 19 formularzy meldunkowych przyjętych w kontrolowanym okresie:

- 5 zgłoszeń pobytu stałego przyjętych do dnia 28 lutego 2015 r.,
- 5 zgłoszeń pobytu czasowego przyjętych do dnia 28 lutego 2015 r.,
- 6 zgłoszeń pobytu stałego przyjętych po dniu 1 marca 2015 r.,
- 3 zgłoszenia pobytu czasowego przyjęte po dniu 1 marca 2015 r.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, iż wszystkie zgłoszenia meldunkowe zostały dokonane na właściwych formularzach oraz były wypełnione kompletnie. Formularze meldunkowe złożone do dnia 28 lutego 2015. zawierały dane, o których mowa w art. 11 ust. 1 i w art. 12 ust. 1 u.e.l.d.o. Natomiast formularze przyjęte po dniu 1 marca 2015 r. były zgodne z obowiązującymi wzorami i zawierały wszystkie dane przewidziane przepisami prawa (art. 28 ust. 1 i art. 30 ust. 1 i 2 u.e.l.).

Wszystkie formularze, (zgodnie z art. 11 ust. 2 u.e.l.d.o. oraz z art. 28 ust. 2 u.e.l. i §4 ust. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 września 2011 r. w sprawie określenia wzorów i sposobu wypełniania formularzy stosowanych przy wykonywaniu obowiązku meldunkowego /Dz. U. z 2011 r., Nr 220, poz. 1306 z późn. zm./) zawierały potwierdzenie pobytu w lokalu oraz adnotację o tytule prawnym do lokalu. Zgodnie z art. 28 ust. 2 u.e.l. obywatel polski dokonujący zameldowania na pobyt stały lub czasowy przedstawia potwierdzenie pobytu w lokalu, dokonane przez właściciela lub inny podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu na formularzu zgłoszenia pobytu stałego lub formularzu zgłoszenia pobytu czasowego, oraz do wglądu dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu tego właściciela lub podmiotu. Dokumentem potwierdzającym tytuł prawny do lokalu może być w szczególności umowa cywilno-prawna, wypis z księgi wieczystej, decyzja administracyjna lub orzeczenie sądu. Ponadto przy zameldowaniu na pobyt czasowy wnioskodawca wskazywał deklarowany okres pobytu w danym miejscu (art. 28 ust. 3 u.e.l.).

Ustalono, że gdy obowiązek meldunkowy był dopełniany przez pełnomocnika, do formularza dołączone było stosowne pełnomocnictwo, udzielone w formie o jakiej mowa w art. 33 §2 Kpa. Natomiast w przypadku osób nieposiadających zdolności do czynności prawnych lub posiadających ograniczoną zdolność do czynności prawnych obowiązek meldunkowy wykonywał jej przedstawiciel ustawowy, tj. rodzic. Powyższe jest zgodne z art. 24 ust. 3 u.e.l.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 i 2 u.e.l. osobie dopełniającej obowiązku zameldowania na pobyt stały, organ dokonujący zameldowania wydaje *z urzędu* zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt stały. Natomiast, organ dokonujący zameldowania na pobyt czasowy wydaje osobie, *na jej wniosek*, zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt czasowy. Podczas kontroli ustalono, iż zaświadczenia potwierdzające dokonanie czynności zameldowania nie są przechowywane w aktach spraw. Wydawane są wyłącznie osobie dokonującej zameldowania. W związku z powyższym poproszono pracownika o wyjaśnienia. Pani Jolanta Rudnicka wyjaśniła, że „zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały wydawane są bezpośrednio po dokonaniu

czynności zameldowania osobie dokonującej zameldowania. Wydawane jest ono z datą dokonania zameldowania i jest ono ważne do czasu zmiany miejsca zameldowania. Zaświadczenie jest wydawane z urzędu, a zatem nie podlega opłacie skarbowej (...). Zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt czasowy jest wydawane wyłącznie na wniosek osoby i w zależności od potrzeb do jakich ma posłużyć jest lub nie jest pobierana opłata skarbowa”.

W celu weryfikacji, czy wydawane zaświadczenie zawiera elementy, o których mowa w art.32 ust. 3 u.e.l. poproszono o sporządzenie przykładowych wydruków. Na tej podstawie stwierdzono, iż zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt stały oraz zaświadczenia o zameldowaniu na pobyt czasowy zawierały wszystkie elementy o których mowa w ww. przepisie.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, iż po przyjęciu zgłoszenia meldunkowego do rejestru PESEL wprowadzane są prawidłowe dane przewidziane przepisami prawa. Powyższe ustalono na podstawie porównania danych zawartych na formularzu z danymi wprowadzonymi do rejestru. Ponadto stwierdzono, że rejestr mieszkańców nie jest aktualizowany na bieżąco po dniu 1 marca 2015 r. W związku z powyższym, zapytano pracownika co jest przyczyną takiego stanu rzeczy. Ze złożonych wyjaśnień wynika, iż „ (...) do chwili obecnej producent oprogramowania używanego w Urzędzie nie udostępnił takiej możliwości, a więc dane w programie obecnie (tj. od dnia 1 marca br.) nie są aktualne. Według zapewnień producenta – aktualizacja oprogramowania umożliwiająca synchronizację danych z Systemem Rejestrów Państwowych powinna być dostępna w ciągu 7 dni, a zatem wszelkie zdarzenia z zakresu ewidencji ludności, które zaistniały po dniu 1 marca br. z chwilą uruchomienia synchronizacji zostaną zaktualizowane w nowo utworzonym zgodnie z przepisami obowiązującymi od dnia 1 marca br. Rejestrze Mieszkańców”.

Takie wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie. Zgodnie z art.6 ust. 2 u.e.l. rejestr mieszkańców jest prowadzony zgodnie z właściwością miejscową przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zwanego dalej „organem gminy”. Natomiast zgodnie z art. 50 ust. 2 u.e.l. dane z rejestrów mieszkańców oraz rejestru zamieszkania cudzoziemców udostępniają organy gmin prowadzące te rejestry. Skoro obecnie nie działa synchronizacja pomiędzy rejestrem PESEL a rejestrem mieszkańców, a od dnia 1 marca br. istnieje obowiązek prowadzenia rejestru mieszkańców, zasadne jest by ww. rejestr był aktualizowany na bieżąco, tj. wszelkie zmiany powinny być wprowadzone „ręcznie”, do czasu zaistnienia pełnej synchronizacji programów komputerowych. W sytuacji, gdy do organu zgłosi się osoba o wydanie zaświadczenia na podstawie art. 45 ust. 2 u.e.l. lub o udostępnienie danych w trybie art. 46 Burmistrz Miasta Pieszycy mając nieaktualny rejestr mieszkańców nie będzie mógł wydać zaświadczenia ani udostępnić danych, które będą zgodne ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym pismem z dnia 17 kwietnia 2015 r. zwrócono się z pytaniem o wyjaśnienie na podstawie jakiego rejestru udostępniane są dane z ewidencji ludności oraz wydawane zaświadczenia w trybie art. 45 ust. 2 ustawy o ewidencji ludności.

Z uzyskanej odpowiedzi wynika, iż „...pierwszą subskrypcję umożliwiającą aktualizację danych w Rejestrze Mieszkańców otrzymaliśmy od autora oprogramowania RADIX w dniu 25 marca 2015 roku i obejmowała ona wszystkie zmiany od dnia 1 marca do czasu jej wgrania, czyli do 25 marca, natomiast kontrola w naszym urzędzie miała miejsce w dniach 20 oraz 23 marca 2015 roku, a więc aktualizacja Rejestru Mieszkańców w okresie od dnia 1-25 marca 2015 roku nie była możliwa z przyczyn niezależnych od pracownika, gdyż

pierwsza aktualizacja rejestru mieszkańców w naszej gminie była możliwa dopiero z chwilą „wgrania” pierwszej subskrypcji, co też niezwłocznie uczyniono. Nie jest zatem prawdą, że Rejestr Mieszkańców nie jest prowadzony (uzupełniany) na bieżąco, ponieważ do czasu otrzymania subskrypcji godnie z pismem SOC-OP.621.2.7.2015-MR z Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, Rejestr Mieszkańców codziennie do dnia 25 lutego 2015 r. na bieżąco był aktualizowany w oparciu o przekazywane zawiadomienia przez USC, komórkę odpowiedzialną za zmiany w dowodach osobistych, a także pozostałe dane dotyczące zameldowań, wymeldowań, zgłoszeń wyjazdu oraz innych rejestrowanych przez ewidencje ludności danych. (...) Ostatni plik z aktualizacją przekazany został do wojewódzkiego zbioru meldunkowego w dniu 26 lutego 2015 roku, zbiór ten zawierał aktualizacje do dnia 25 lutego. (...) Do dnia 1 marca 2015 nadal wprowadzano zmiany do gminnego zbioru meldunkowego, jednakże zmiany te nie były już przekazywane do wojewódzkiego zbioru meldunkowego, a po uruchomieniu aplikacji ŹRÓDŁO, wprowadzono wszystkie zmiany meldunkowe z okresu 26.02-28.02 br.”.

Powyższa argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż przedstawia sprzeczne uzasadnienie. Zauważyć należy, iż do dnia 28 lutego 2015 r. zbiór meldunkowy aktualizowany był prawidłowo. Jednak z wyjaśnień wynika, iż pierwszą subskrypcję organ otrzymał w dniu 25 marca 2015 r. i dopiero w tym dniu dokonał aktualizacji rejestru mieszkańców. Zatem nie można zgodzić się ze stwierdzeniem, iż „nie jest prawdą, że rejestr mieszkańców nie jest prowadzony (uzupełniany) na bieżąco”. W okresie od dnia 1 marca do dnia 25 marca br. rejestr mieszkańców nie był aktualizowany. Nie można także uznać za zgodne z prawem działania organu, iż „w okresie przed otrzymaniem pierwszej subskrypcji udostępnianie danych osobowych oraz wydawanie zaświadczeń z Rejestru Mieszkańców w trybie art. 45 ust. 2 ustawy o ewidencji ludności odbywało się w oparciu o informacje zawarte w aplikacji Źródło (zbiorze Pesel), a wydawanie zaświadczenia, czy udostępnienie danych miało miejsce dopiero po weryfikacji danych pomiędzy Rejestrem Mieszkańców a rejestrem Pesel”. Skoro dane w rejestrze mieszkańców nie były aktualne, to nie można było dokonać prawidłowej weryfikacji pomiędzy tymi dwoma rejestrami. Ponadto przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 50 ust. 1 u.e.l. dane z rejestru PESEL udostępnia minister właściwy do spraw wewnętrznych. Zatem organ gminy nie jest uprawniony do udostępniania danych z Rejestru PESEL.

[Dowód: akta kontroli str.: 145-150, 416-417, 440-441]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, zagadnienie dotyczące wykonywania czynności materialno-technicznych w postaci przyjęcia i zarejestrowania zgłoszeń meldunkowych należy ocenić **pozytywnie z nieprawidłowościami.**

Wydawanie przez organ gminy zaświadczeń z Rejestru Dowodów Osobistych oraz rejestru mieszkańców i rejestru zamieszkania cudzoziemców (do dnia 28 lutego 2015 r.: ze zbioru meldunkowego oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych), a także terminowość prowadzenia spraw w tym zakresie

Kontroli poddano 10 spraw dotyczących wydawania zaświadczeń z ewidencji ludności oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych oraz 4 sprawy dotyczące wydawania zaświadczeń z rejestru mieszkańców. Ustalono, iż na dzień kontroli organ nie wydał żadnego zaświadczenia z Rejestru Dowodów Osobistych.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, że zaświadczenia zostały wydane w odpowiedzi na kompletne wnioski złożone w formie pisemnej, a organ sprawdzał obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej, bowiem do wniosków dołączone były potwierdzenia dokonania wpłaty. Ustalono, iż we wszystkich sprawach dotyczących wydania zaświadczenia przed 1 marca 2015 r. w aktach znajdowały się jedynie wnioski o wydanie zaświadczenia, brakowało natomiast odpowiedzi organu, tj. wydanego zaświadczenia. Niniejsze postępowanie stanowi naruszenie §60 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. Nr 14, poz. 67, z późn. zm.), który stanowi, iż prowadzący sprawę włącza do akt sprawy podpisany egzemplarz pisma wychodzącego przeznaczony do włączenia do akt. W konsekwencji w 10 przypadkach niemożliwym było zweryfikowanie poprawności wydanego zaświadczenia, przede wszystkim zgodności zakresu zaświadczenia z żądaniem wniosku oraz formy udzielonej odpowiedzi. Podczas czynności kontrolnych przyjęto od pracownika urzędu wyjaśnienia w powyższej sprawie. Pani Jolanta Rudnicka wyjaśniała, że *„wszystkie zaświadczenia wydane na wniosek przechowywane są w rejestrze. W związku z faktem, że zaświadczenia wydane przez urząd zostało dokładnie określono we wniosku – pominięto dołączenie do niego kopii zaświadczenia”*. Powyższe wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie.

Ustalono, iż wszystkie wnioski zostały złożone w formie pisemnej. Do wniosków o wydanie zaświadczenia podlegających opłacie skarbowej zostały dołączone potwierdzenia uiszczenia opłaty w wysokości 17 zł. Ze względu na brak wydanych zaświadczeń w aktach, co do zasady nie można zweryfikować, czy na wydanych zaświadczeniach została zamieszczona adnotacja o wysokości pobranej opłaty skarbowej, zgodnie z §4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330). Wyjątek stanowią zaświadczenia nr SO-EL.5345.3.1.16.2015, nr SO-EL.5345.1.15.2015, SO-EL.5345.1.4.2015 oraz sprawa dot. J.... M.... (brak numeru sprawy), które zostały wydane po 1 marca 2015 r. W powyższych sprawach na wydanych zaświadczeniach znajdowała się adnotacja o zwolnieniu bądź pobraniu podstawy opłaty skarbowej. W sprawach, w których pobrano opłatę skarbową wskazywano błędną podstawę prawną (art. 5 ust. 1, art. 6 ust 1 i ust. 2 oraz art. 6 ust. 2 zamiast art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o opłacie skarbowej), pomimo że w tej sytuacji na organie nie ciąży obowiązek jej wskazywania. Należy wyjaśnić, że w sytuacji, gdy pracownik decyduje się na zamieszczenie adnotacji zawierającej podstawę prawną, powinien robić to w sposób prawidłowy. Ponadto należy wskazać, że we wszystkich adnotacjach znajdują się przekreślenia daty wydania ustawy oraz dziennika ustaw. Dane po skreśleniu są również nieprawidłowe. Nadal bowiem obowiązuje ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2014 r., poz, 1628, z późn. zm.) – i taką podstawę należy wskazywać, natomiast datą wydania ustawy nie jest data ogłoszenia tekstu jednolitego, jak to zostało wskazane w adnotacji. Ponadto na wydanym zaświadczeniu w sprawie nr SO-EL.5345.1.15.2015 nie znajduje się adnotacja o zwolnieniu z opłaty skarbowej za wydanie zaświadczenia lecz informacja o treści: *„poświadczenie nie podlega opłacie za udostępnienie danych jednostkowych z gminnych zbiorów meldunkowych, wydane na wniosek zainteresowanego, w celu: potwierdzenia uprawnień do wypłaty świadczeń socjalnych – zasiłku rodzinnego”*.

W toku czynności kontrolnych ustalono, iż w sprawie nr SO-EL.5345.1.14.201 na wniosek o wydanie zaświadczenia „z akt ewidencji ludności” Pani E..... Sz....., złożony 3 marca 2015 r., organ wydał żądane zaświadczenie (o danych zmarłego męża), pomimo że powyższe podanie organ powinien zakwalifikować jako wniosek o udostępnienie danych osobowych. Należy wskazać, że tylko osoba której dane dotyczą może ubiegać się o wydanie zaświadczenia zawierającego odpis tych danych, natomiast w każdej sytuacji, gdy wnioskuje się o dane osób trzecich mamy do czynienia z udostępnieniem danych osobowych. W powyższej sytuacji organ powinien wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych podania, tj. złożenia wniosku na odpowiednim formularzu oraz uiszczenia opłaty skarbowej za udostępnienie danych. Ponadto, na wydanym zaświadczeniu widnieje oznaczenie aparatu pomocniczego, zamiast organu gminy (tożsama sytuacja miała miejsce w sprawie SO-EL.5345.3.1.16.2015), a także informacja, iż zostało wydane „na podstawie gminnego zbioru meldunkowego”. Należy wskazać, iż od dnia 1 marca 2015 r. organ prowadzi rejestr mieszkańców, z którego wydaje zaświadczenia.

W sprawach nr SO-EL.5345.1.14.201, SO-EL.5345.3.1.16.2015 oraz w sprawie J..... M..... (brak numeru sprawy), zaświadczenie podpisała Pani Jolanta Rudnicka używając pieczęci „podinspektor ds. ewidencji ludności”. W toku kontroli ustalono, iż pracownik posiada stosowne upoważnienie. Należy wyjaśnić, że na pismach, do których podpisywania pracownik korzysta z upoważnienia organu, powinno znaleźć się oznaczenie udzielonego umocowania w postaci pieczęci „z upoważnienia”.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, że w sprawie J..... M..... oraz nr SO-EL.5345.1.15.2015 zaświadczenia zostały wydane niezgodnie z żądaniem wnioskodawców. W pierwszej sprawie organ nie zawarł w zaświadczeniu żądanego numeru PESEL, natomiast zawarł drugie imię wnioskodawcy, mimo iż tych danych nie żądał. Natomiast w drugim przypadku w zaświadczeniu oprócz danych wnioskodawczyni, zawarte są informacje dotyczące jej syna (nazwisko i imię, data i miejsce urodzenia oraz stopień pokrewieństwa). Należy wskazać, iż organ jest związany żądaniem wnioskodawcy, a wydane zaświadczenie powinno być odzwierciedleniem tego żądania.

W wyniku kontroli stwierdzono, że organ w wydanych zaświadczeniach nie wskazywał podstawy prawnej (sprawy nr SO-EL.5345.1.14.201 oraz SO-EL.5345.3.1.16.2015) albo podawał ją nieprawidłowo (sprawy J..... M..... oraz nr SO-EL.5345.1.15.2015). W pierwszym przypadku jako podstawę wskazano art. 32 ust. 1 u.e.l., który stanowi, że organ dokonujący zameldowania na pobyt stały wydaje z urzędu osobie zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt stały. Na zaświadczeniu nr SO-EL.5345.1.15.2015, jako podstawa prawna został podany art. 50 ust. 2 u.e.l., który określa jedynie właściwe organy do udostępnienia danych osobowych. Zauważyć również należy, że na obu wydanych zaświadczeniach znajduje się informacja, iż „zaświadczenie jest ważne do chwili zmiany miejsca zameldowania”. Z powyższego wynika, iż pracownik nie rozróżnia trybów wydawania zaświadczeń w sytuacji dokonywania obowiązku meldunkowego (na podstawie art. 32 ust. 1 i 2 u.e.l.) od wydawania zaświadczeń na wniosek (na podstawie art. 45 ust. 2 u.e.l.). Powyższe sugeruje, że pracownik wydający zaświadczenia nie zna prawidłowej podstawy prawnej regulujących zadania, które wykonuje. Należy podkreślić, że przepisem stanowiącym podstawę do wydania zaświadczenia z rejestru mieszkańców jest art. 45 ust. 2 u.e.l.

Odnosząc się do terminowości wydawanych zaświadczeń, pomimo że na wnioskach widniały potwierdzenia odbioru wydanych zaświadczeń, nie można było zweryfikować terminowości ich wydawania, bowiem na dokumencie nie znajdowały się ani daty wypełnienia wniosku (pracownicy tworząc wzór podania nie przewidzieli miejsca na wpisanie daty przez wnioskodawcę) ani pieczęci wpływu do Urzędu Miejskiego w Pieszycach, co stanowi naruszenie §42 ust. 2 instrukcji kancelaryjnej, zgodnie z którym po zarejestrowaniu przesyłki na nośniku papierowym punkt kancelaryjny umieszcza i wypełnia pieczęć wpływu na pierwszej stronie pisma lub, w przypadku gdy nie ma możliwości otwarcia koperty, na kopercie.

[Dowód: akta kontroli str.:]

Mając na uwadze przedstawione powyżej ustalenia, **odstąpiono od oceny** zagadnień dotyczących wydawania przez organ gminy zaświadczeń oraz terminowości ich wydawania.

Udostępnianie danych z rejestru mieszkańców, rejestru zamieszkania cudzoziemców, Rejestru Dowodów Osobistych oraz udostępnianie dokumentacji związanej z dowodami osobistymi

Kontroli poddano 15 spraw (7 spraw dotyczących udostępnienia danych z rejestru mieszkańców oraz rejestru zamieszkania cudzoziemców oraz 8 spraw dotyczących udostępnienia danych z dokumentacji związanej z dowodami osobistymi). Ustalono, iż na dzień kontroli organ nie udostępnił żadnych danych z Rejestru Dowodów Osobistych.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, że wnioski co do zasady były składane na odpowiednim formularzu. Wyjątki stanowią sprawy nr SO-EL.5345.1.53.2015, nr SO-EL.5345.1.50.2015 oraz SO-EL.5345.1.49.2015. Pomimo że wnioski obarczone były brakami formalnymi, organ nie wzywał do ich uzupełnienia na podstawie art. 64 § 2 Kpa pod rygorem pozostawienia podania bez rozpoznania. Należy wskazać, że obowiązujące od 1 marca 2015 r. wzory wniosków określają załączniki do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 października 2011 r. w sprawie określenia wzorów wniosków o udostępnienie danych z rejestru mieszkańców, rejestru zamieszkania cudzoziemców i rejestru PESEL oraz trybu uzyskiwania zgody na udostępnienie danych po wykazaniu interesu faktycznego (Dz.U. Nr 243, poz. 1430, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 października 2011 r. w sprawie określenia wzorów wniosków o udostępnienie danych z Rejestru Dowodów Osobistych oraz dokumentacji związanej z dowodami osobistymi (Dz.U. Nr 243, poz. 1452, z późn. zm.). W sytuacji, gdy organ stwierdzi w podaniu braki formalne, jest zobowiązany do wezwania wnioskodawcy do ich uzupełnienia, bowiem niekompletne podanie nie inicjuje postępowania administracyjnego, a tym samym organ nie może zrealizować takiego wniosku.

W wyniku czynności kontrolnych ustalono, iż we wszystkich sprawach wnioskodawcami były podmioty zwolnione z opłaty za udostępnienie danych. Ponadto w odpowiedziach na wnioski znajdowała się stosowna adnotacja o zwolnieniu z opłaty, co należy uznać za poprawną praktykę. Pomimo że opłata za udostępnienie danych nie stanowi opłaty skarbowej, to należy uznać za zasadne analogiczne stosowanie przepisów regulujących jej uiszczenie.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, że co do zasady organ udostępniał dane zgodnie z żądaniem wnioskodawcy oraz w zakresie w jakim wykazał on uprawnienia do uzyskania żądanych danych. Wyjątek stanowi sprawa nr SO-EL.5345.1.53.2015 oraz

nr SO-EL.5345.1.53.2015, w których organ udostępnił numer PESEL, mimo że wnioskodawcy tych danych nie żądali. Wobec powyższego należy wskazać, że organ administracji publicznej powinien udzielać odpowiedzi na wniosek o udostępnienie danych w konkretnej sprawie, w zakresie zgodnym z żądaniem podmiotu wnioskującego i tylko w takim zakresie, w jakim wnioskodawca wykaże uprawnienia do ich otrzymania.

Stwierdzono, że we wszystkich nagłówkach pism stanowiących odpowiedzi na wnioski o udostępnienie danych widniało prawidłowe oznaczenie organu, który dane udostępnił (Burmistrza Miasta Pieszyc).

Mając na uwadze przedstawiony powyżej stan faktyczny i prawny oraz przyjęte w programie kontroli zasady oceniania, zagadnienie dotyczące udostępniania danych z rejestru mieszkańców, rejestru zamieszkania cudzoziemców, Rejestru Dowodów Osobistych oraz udostępnianie dokumentacji związanej z dowodami osobistymi oceniono **pozytywnie z nieprawidłowościami**.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej stan faktyczny i prawny, realizację przez Burmistrza Miasta Pieszyc zadań z zakresu administracji rządowej:

- w zakresie dowodów osobistych należy ocenić negatywnie,
- w zakresie ewidencji ludności należy ocenić pozytywnie z nieprawidłowościami.

ZMIANA IMIENIA I NAZWISKA

Postępowania administracyjne prowadzone na podstawie ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska oraz terminowość prowadzenia spraw w tym zakresie

Ustawa z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. 2008, Nr 220, poz. 1414), zwanej dalej ziin, została znowelizowana na mocy art. 120 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. 2014, poz. 1741 z późn. zm.). Zmiany weszły w życie z dniem 1 marca 2015 r.

Kontroli poddano 7 postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o zmianie imienia i nazwiska, tj. sprawy nr: USC.5355.1.2015, USC.5355.2.2015, USC.5355.1.2014, USC.5355.2.2014, USC.5355.3.2014, USC.5355.4.2014, USC.5355.5.2014. Na tej podstawie stwierdzono, co następuje.

W wyniku analizy dokumentów stwierdzono, iż wszystkie postępowania z kontrolowanego zakresu zostały wszczęte i zakończone (poprzez wydanie decyzji administracyjnej) przed dniem wejścia w życie ww. nowelizacji, tj. do dnia 28 lutego 2015 r. Wnioski o zmianę imienia i nazwiska składane były osobiście przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach (dot. spraw nr USC.5355.1.2015, USC.5355.2.2015, USC.5355.2.2014, USC.5355.5.2014) lub za pośrednictwem Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Tel Awiwie (dot. spraw nr USC.5355.3.2014 i USC.5355.4.2014), zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 ziin. Wyjątkiem od powyższego jest postępowanie nr USC.5355.1.2014, w którym wniosek o zmianę nazwiska kobiety wniósł pełnomocnik.

Przepis art. 10 ust. 1 i 2 w związku z art. 9 ziin (w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 marca 2015 r.) wprost określał, iż wniosek o zmianę imienia lub nazwiska składa się osobiście do organu, o którym mowa w art. 12, a osoby zamieszkałe za granicą mogą złożyć

wniosek za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Ustawodawca dopuścił także możliwość złożenia wniosku bez zachowania wymogów określonych w ust. 1 i 2 pod warunkiem dokonania tej czynności w formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym (art. 10 ust. 3 ziiin). Wykluczona zatem została możliwość złożenia wniosku *per procura*. Nazwisko jest dobrem osobistym pozostającym pod ochroną prawa cywilnego (art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny). Tym samym postępowanie w sprawie zmiany nazwiska mogło być wszczęte jedynie na wniosek osoby, której zmiana dotyczy. W przedmiotowej sprawie wniosek został złożony przez pełnomocnika, który legitymował się nieskutecznym pełnomocnictwem. Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach uznał jednak, iż podanie zostało złożone przez osobę uprawnioną, wskutek czego wydał decyzję nr USC.5355.1.2014 z dnia 1 lipca 2014 o zmianie nazwiska z M..... na M..... Istnieją zatem podstawy do wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności ww. rozstrzygnięcia, z uwagi na domniemanie, iż decyzja obciążona jest wadą kwalifikowaną na podstawie art. 156 ust. 1 pkt 2 Kpa, tj. została wydana z rażącym naruszeniem prawa.

W wyniku kontroli stwierdzono, iż wnioski obciążone były brakami formalnymi. Najczęstszym błędem był brak nr PESEL wskazanego we wniosku (sprawy nr: USC.5355.1.2015, USC.5355.2.2015). W tej kwestii Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach wyjaśnił, że w sprawie nr USC.5355.1.2015 „(...) załączona jest kserokopia dowodu osobistego (...)”, natomiast w sprawie nr USC.5355.2.2015 „(...) brakujący numer PESEL dziecka ustaliłam w ewidencji ludności, o czym nie zamieściłam informacji we wniosku (...)”.

Ponadto, w ww. sprawach oraz w sprawach nr: USC.5355.1.2014, USC.5355.2.2014 stwierdzono brak dołączonych do wniosku odpisów zupełnych aktów urodzenia wnioskodawców, sporządzonych w USC Bielawa, co stanowi naruszenie art. 11 ust. 2 pkt 1 ziiin (w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 lutego 2015 r.). W toku kontroli Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego poinformował, że wystąpił do USC Bielawa o przesłanie brakujących odpisów.

Wobec powyższego wyjaśnić należy, iż przepis art. 11 ziiin (w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 lutego 2015 r.) wprost określał elementy niezbędne wniosku. W sytuacji, gdy strona żąda czynności organu, to na niej spoczywa obowiązek złożenia kompletnego wniosku oraz załączenia niezbędnych dokumentów. W przypadku braków formalnych organ administracji publicznej zobowiązany jest wezwać wnioskodawcę na podstawie art. 64 §2 Kpa do ich uzupełnienia. Jeśli strona nie zadośćuczyni wezwaniu, podanie należy pozostawić bez rozpoznania. Nieprawidłowym działaniem jest uzupełnianie braków formalnych przez organ administracji publicznej. Mając jednak na uwadze, iż z dniem 1 marca 2015 r. zmianie uległo brzmienie art. 11 ziiin, tj. zniesiony został obowiązek dołączania odpisów aktów stan cywilnego na rzecz wskazywania jedynie organów, które sporządziły te dokumenty, powyższą praktykę należy uznać za nieaktualną.

W sprawie nr USC.5355.3.2014 wniosek został przesłany do Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Dzierżoniowie, za pośrednictwem Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Tel Awiwie. Po weryfikacji właściwości miejscowej, wniosek został przesłany do Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach. Ustalono bowiem, iż ostatnim miejscem zamieszkania wnioskodawczyni były Pieszycy. Według wyjaśnień Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach wniosek wpłynął do urzędu w dniu 3 lipca 2014 r. Po 4 miesiącach organ wydał

decyzję o zmianie nazwiska z „J.....” na „B.....”. W aktach sprawy brak dokumentów potwierdzających, iż pomiędzy otrzymaniem wniosku, a wydaniem rozstrzygnięcia podejmowane były jakiegokolwiek czynności wyjaśniające. W tym miejscu zauważyć należy, iż wniosek obarczony jest brakiem formalnym, bowiem nie został podpisany przez wnioskodawczynię. W toku kontroli wystąpiono do Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszcych z prośbą o wyjaśnienie ww. kwestii. W odpowiedzi uzyskano informacje, iż: *„(...) nie były podejmowane działania w celu uzupełnienia, ponieważ wniosek przyjęty został w Ambasadzie potem w USC Dzierżoniowie również nikt nie zauważył tego braku. Ja również nie dopatrzyłam braku podpisu. Kopia wniosku została wysłana do Ambasady w celu uzupełnienia podpisu.”* Ponadto, w dokumentach istnieje szereg rozbieżności w danych, tj. imię ojca (Abrah./Abr.), daty (dnia) urodzenia (8 1948/12 1948), imię matki (Fe.../Fa...). Z akt nie wynika również, iż S..... J..... (B.....) posiada obywatelstwo polskie, bowiem z notatki pracownika USC w Dzierżoniowie wynika jedynie, iż wnioskodawczyni starała się o uzyskanie potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego, a w sprawie wydano decyzję nr SOM.III.5022.24.2005, lecz nie ma informacji, czy decyzja była pozytywna, czy też negatywna.

Wobec powyższego wyjaśnić należy, iż choć wniosek został złożony za pośrednictwem Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej, to na organie właściwym do załatwienia sprawy ostatecznie ciążył obowiązek weryfikacji kompletności złożonego wniosku, a w przypadku stwierdzenia braków formalnych – podjęcia czynności mających na celu ich uzupełnienie. Postępowanie administracyjne w sprawie zmiany nazwiska jest postępowaniem wszczynanym wyłącznie na wniosek strony. Nie może ono być wszczęte z urzędu, bowiem przepis art. 9 ust. 1 ziin stanowi, iż zmiana imienia lub nazwiska następuje na pisemny wniosek osoby ubiegającej się o zmianę. Zatem elementem koniecznym do wszczęcia postępowania jest kompletny wniosek. Mając na uwadze, iż w przedmiotowej sprawie wniosek nie zawiera podpisu, należy przyjąć, iż żądanie nie zostało wniesione skutecznie. Wpływ niekompletnego wniosku nie może bowiem prowadzić do wszczęcia postępowania administracyjnego (Adamiak B., Borkowski J., „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, Wydawnictwo C. H. Beck, wyd. 13, Warszawa 2014, str. 312, 326). W sprawie nie zostało również przeprowadzone postępowanie dowodowe, co w orzecznictwie oraz doktrynie kwalifikowane jest jako rażące naruszenie prawa (Adamiak B., Borkowski J., „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, Wydawnictwo C. H. Beck, wyd. 13, Warszawa 2014, str. 666). Obowiązkiem organu administracji publicznej jest podejmowanie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a w konsekwencji załatwienia sprawy (art. 7 Kpa). Nieprawidłowym zatem było zakończenie postępowania poprzez wydanie decyzji o zmianie nazwiska S..... J..... (B.....). Istnieją zatem podstawy do wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji nr USC.5355.3.2014 z dnia 3 listopada 2014 r. z uwagi na domniemanie, iż jest ona obciążona wadą kwalifikowaną na podstawie art. 156 ust. 1 pkt 2 Kpa, tj. rażącym naruszeniem prawa.

W aktach spraw znajdują się potwierdzenia dokonania przez wnioskodawców zapłaty opłaty skarbowej za wydanie decyzji administracyjnej w sprawie zmiany nazwiska lub imienia w wysokości 37 zł. Wyjątek stanowią sprawy, w których wnioski złożone zostały w Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej w Tel Awiwie, do których zastosowanie miał przepis

art. 3a ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1628).

W wyniku analizy dokumentów stwierdzono, iż co do zasady Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego badał przesłanki do wydania decyzji pozytywnej, o których mowa w art. 2, 3, 4 i 5 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej. Wyjątek stanowiły sprawy nr USC.5355.3.2014 i USC.5355.1.2014, w których z akt nie wynika, iż wnioskodawczynie posiadały obywatelstwo polskie, a istnieją co do tego wątpliwości, bowiem przy składaniu wniosków wylegitymowały się odpowiednio izraelskim i kanadyjskim dokumentem paszportowym. W tym miejscu wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 2 pkt 1-3 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej stosuje się do: obywateli polskich, cudzoziemców nieposiadających obywatelstwa żadnego państwa, jeżeli posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej miejsce pobytu stałego oraz cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 lutego 2015 r.). Ustalenie, czy osoba spełnia ww. przesłanki jest istotne z uwagi na fakt, iż w przypadku niespełnienia jej, Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego nie jest uprawniony do dokonania zmiany nazwiska. Natomiast w sytuacji, gdy organ administracji publicznej podejmuje czynności sprawdzające, zobowiązany jest odzwierciedlić je w aktach sprawy, np. poprzez sporządzenie stosownej notatki służbowej. Z wyjaśnień pracownika dot. sprawy nr USC.5355.3.2014 wynika natomiast, iż z faktu posiadania numeru PESEL wywiódł on, że wnioskodawczynie posiada obywatelstwo polskie. Powyższe założenie jest nielogiczne i błędne, bowiem nr PESEL mogą posiadać również cudzoziemcy.

W sprawie nr USC.5355.4.2014 Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach wystosował do Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Tel Awiwie pismo, w którym prosi o: *„uzupełnienie wniosku o zmianę imienia i nazwiska o decyzję potwierdzającą posiadanie obywatelstwa polskiego oraz nadania numeru pesel. Do czasu uzupełnienia wniosku sprawę pozostawiam bez rozpatrzenia”* (pismo nr USC.537.7.2014 z dnia 10 czerwca 2014 r.). Wprawdzie Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach nie wskazał podstawy prawnej, jednak z zastosowanego pouczenia można wywnioskować, iż organ traktował brakujące dokumenty jako braki formalne. Przepis art. 64 §2 Kpa stanowi, że jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Zatem, zastosowane w przedmiotowej sprawie pouczenie jest błędne i nie znajdujące żadnego oparcia w obowiązujących przepisach prawa. Ponadto, odróżnić należy braki formalne wniosku od elementów niezbędnych do ustalenia, czy w danym przypadku możliwe jest wydanie decyzji pozytywnej. W sytuacji, gdy podanie nie zawiera wszystkich danych oraz załączonych dokumentów, o których mowa w art. 11 ust. 1-3 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 lutego 2015 r.) należało uznać, iż są to braki formalne, które strona może uzupełnić, po wezwaniu organu. Natomiast, w sytuacji, gdy do organu administracji publicznej wpływa podanie o zmianę nazwiska i organ ten ma wątpliwości, czy wnioskodawca posiada obywatelstwo polskie, należy podjąć czynności wyjaśniające, np. poprzez wezwanie wnoszącego podanie, na podstawie art. 50 §1 Kpa do złożenia wyjaśnień. Podanie zostało bowiem skutecznie wniesione, co w konsekwencji skutkuje wszczęciem postępowania, w toku którego Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego bada, czy zachodzą przesłanki pozytywne do wydania decyzji o zmianie nazwiska.

W żadnej z analizowanych spraw do wnioskodawcy nie zostało skierowane zawiadomienie o uprawnieniu przysługującym stronie, wynikającym z treści art. 10 §1 Kpa, co stanowi naruszenie ww. przepisu.

Wszystkie sprawy zakończone zostały wydaniem decyzji, które zgodnie z art. 107 Kpa, zawierały: datę wydania, oznaczenie organu i strony, podstawę prawną, rozstrzygnięcie, pouczenie o przysługujących środkach odwoławczych, podpis oraz pieczęć uprawnionej osoby. W decyzjach odstępowano od uzasadnień, jednocześnie prawidłowo powołując się na przepis art. 107 §4 Kpa. Decyzje doręczane są stronom (wyjątek sprawa nr USC.5355.1.2014 – decyzja przesłana została do pełnomocnika, który złożył wniosek), a w aktach znajdują się potwierdzenia skutecznego doręczenia rozstrzygnięć (wyjątek: sprawa nr USC.5355.4.2015 – decyzja została przesłana do wnioskodawcy za pośrednictwem Ambasady RP, organ oczekuje na potwierdzenie doręczenia). W podstawach prawnych decyzji nr USC.5355.1.2014 oraz nr USC.5355.1.2015 przywołano art. 8 *ziin*. W toku kontroli Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego wyjaśnił, że powyższe wynika z przygotowanego wzoru decyzji. Korzystając z niego pracownik nie usunął „*zbędnego artykułu*”. Wobec powyższego, stwierdzić należy, iż w rozstrzygnięciu postępowania administracyjnego należy powoływać precyzyjnie podstawę prawną, mającą zastosowanie w konkretnej sprawie.

Ponadto, stwierdzono, iż sprawy nr USC.5355.3. 2014 oraz USC.5355.4.2014 zostały przeprowadzone nieterminowo. W pierwszej z ww. spraw wniosek wpłynął do urzędu w dniu 3 lipca 2014 r., natomiast decyzja wydana została w dniu 3 listopada 2014 r., tj. po 4 miesiącach od daty wpływu pisma do organu. Z akt sprawy nie wynika, aby organ podejmował jakiegokolwiek czynności wyjaśniające. Nie przesłano także do stron zawiadomień na podstawie art. 36 §1 Kpa. Należy zatem uznać, że sprawa została załatwiona nieterminowo.

W drugiej sprawie wniosek wpłynął do urzędu w dniu 10 czerwca 2014 r., natomiast postępowanie zakończone zostało wydaniem decyzji w dniu 21 listopada 2014 r. Organ błędnie przyjął, iż podanie obarczone jest brakami formalnymi, toteż wystosował wezwanie do ich uzupełnienia. Wobec braku odpowiedzi, w dniu 13 listopada 2014 r. organ ponownie podjął czynności wyjaśniające. Skutkiem błędnego przyjęcia, iż podanie obarczone było brakami formalnymi organ przyjął, iż nie zostało skutecznie wszczęte postępowanie administracyjne, a tym samym nie bieżą terminy procesowe załatwienia sprawy, określone w art. 35 Kpa. W sytuacji, gdy organ administracji publicznej ustali, iż nie załatwi sprawy w terminie określonym w art. 35 Kpa, zobowiązany jest zawiadomić o tym strony, podając jednocześnie przyczyny zwłoki i nowy termin załatwienia sprawy. Biorąc pod uwagę miejsce zamieszkania wnioskodawcy (Izrael) istnieje niemalże pewność, że w sytuacji, gdy koniecznym jest przeprowadzenie czynności wyjaśniających, np. uzyskanie wyjaśnień od strony, sprawa nie zostanie załatwiona w terminie przewidzianym w art. 35 Kpa. Zasadnym w takiej sytuacji byłoby skierowanie do strony jednocześnie prawidłowo sformułowanego wezwania na podstawie art. 50 Kpa, jak i zawiadomienia na podstawie art. 36 Kpa. Wobec braku zawiadomienia na podstawie art. 36 Kpa, należy uznać, iż sprawa nie została załatwiona terminowo.

Na marginesie zauważyć również należy, iż Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach nie prowadzi prawidłowo metryk spraw. Wprawdzie zgodnie z art. 66a §1 Kpa w aktach spraw zostały założone metryki w formie pisemnej, jednak w ich treści odnotowano jedynie fakt wydania decyzji, datę jej wydania, pracownika dokonującego czynności oraz

oznaczenie sprawy. W tym miejscu zauważyć należy, iż przepis art. 66a §2 Kpa stanowi, iż w treści metryki sprawy wskazuje się wszystkie osoby, które uczestniczyły w podejmowaniu czynności w postępowaniu administracyjnym oraz określa się wszystkie podejmowane przez te osoby czynności wraz z odpowiednim odesłaniem do dokumentów zachowanych w formie pisemnej lub elektronicznej określających te czynności. Natomiast §3 ww. przepisu stanowi, że metryka sprawy, wraz z dokumentami do których odsyła, stanowi obowiązkową część akt sprawy i jest na bieżąco aktualizowana. Wobec braku wyszczególnienia w metrykach kontrolowanych spraw wszystkich czynności związanych z prowadzeniem postępowań administracyjnych, stwierdzić należy, iż naruszony został art. 66a §2 i 3 Kpa, co stanowi uchybienie formalne.

Ponadto, w wyniku kontroli stwierdzono, że w sprawach nr USC.5355.4.2014 i USC.5355.3.2014 pisma kierowane do Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Tel Awiwie oznaczane są numerem RWA 537 (sprawy konsularne). W tym miejscu wyjaśnić należy, iż zgodnie z §5 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. Nr 14, poz. 67 z późn. zm.) dokumentacja tworząca akta spraw to dokumentacja, która została przyporządkowana do sprawy i otrzymała znak sprawy będący stałą cechą rozpoznawczą całości akt danej sprawy. Niezasadnym zatem jest tworzenie pism wychodzących w sprawie dotyczącej zmiany imienia i nazwiska pod symbolem klasyfikacyjnym z wykazu akt innym niż 5355.

[Dowód: akta kontroli str.: 232-337, 393-396, 407-415, 442]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania prowadzenie postępowań administracyjnych na podstawie ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska oraz terminowość realizacji spraw w tym zakresie należało ocenić **negatywnie**.

Zawiadamanie o zmianie imienia lub nazwiska

W wyniku nowelizacji ustawy o zmianie imienia i nazwiska, od dnia 1 marca 2015 r. decyzje o zmianie imienia i nazwiska podlegają natychmiastowemu wykonaniu (art. 12 ust. 2 ustawy o zmianie imienia i nazwiska). Wskutek informatyzacji rejestrów państwowych kierownik urzędu stanu cywilnego albo jego zastępca, który wydał decyzję o zmianie imienia i nazwiska przesyła ją, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony rejestr stanu cywilnego, do kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt urodzenia oraz akt małżeństwa wnioskodawcy, a jeżeli zmiana rozciąga się na małoletnie dzieci - również do kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akty urodzenia dzieci (art. 13 ust. 1 ziin w brzmieniu obowiązującym od 1 marca 2015 r.). Natomiast do dnia 28 lutego 2015 r. kierownik urzędu stanu cywilnego zobowiązany był do niezwłocznego informowania:

- 1) kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia i małżeństwa wnioskodawcy, a także miejsce sporządzenia aktów urodzenia jego małoletnich dzieci, jeżeli zmiana nazwiska rozciąga się na dzieci, przekazując decyzję o zmianie imienia lub nazwiska, (art. 13 ust. 1 pkt 1 ziin);
- 2) organ gminy prowadzący ewidencję ludności właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego wnioskodawcy i jego małoletnich dzieci, jeżeli zmiana nazwiska rozciąga się na

dzieci; w przypadku braku miejsca pobytu stałego tych osób - organ gminy prowadzący ewidencję ludności właściwy ze względu na ich ostatnie miejsce pobytu stałego lub organ gminy prowadzący ewidencję ludności właściwy ze względu na miejsce pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące, jeżeli wnioskodawca lub jego małoletnie dzieci są zameldowani wyłącznie na ten pobyt, przekazując zawiadomienie o zmianie imienia lub nazwiska (art. 13 ust. 1 pkt 2 ziin);

- 3) organ, który wydał dowód osobisty wnioskodawcy i jego małoletnim dzieciom, jeżeli zmiana nazwiska rozciąga się na te dzieci, przekazując zawiadomienie o zmianie imienia lub nazwiska, (art. 13 ust. 1 pkt 4 ziin).

Użyte w przepisie art. 13 sformułowanie „niezwłocznie” należało rozumieć w kontekście art. 26 ustawy z dnia 29 września 1986 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (t.j. Dz. U. z 2011 r., Nr 212, poz. 1264), obowiązującej do dnia 28 lutego 2015 r. Zgodnie z przywołanym wyżej przepisem sądy i inne organy państwowe obowiązane były przekazywać urzędom stanu cywilnego odpisy prawomocnych orzeczeń, ostatecznych decyzji oraz innych dokumentów stanowiących podstawę wpisu do ksiąg stanu cywilnego. Decyzję o zmianie imienia i nazwiska kierownik urzędu stanu cywilnego zobowiązany był wykonać (przekazać decyzję lub zawiadomienie) właściwemu organowi niezwłocznie, przy czym najwcześniej w dniu, w którym rozstrzygnięcie stało się ostateczne.

W toku kontroli ustalono, iż wszystkie analizowane sprawy zostały wszczęte i zakończone (poprzez wydanie decyzji administracyjnej) do dnia 28 lutego 2015 r. Pięć decyzji administracyjnych uzyskało przymiot ostateczności do dnia 28 lutego 2015 r., natomiast decyzja nr USC.5355.2.2015 uzyskała przymiot ostateczności w dniu 12 marca 2015 r., tj. w czasie obowiązywania nowych regulacji prawnych. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności rejestracji danych w rejestrze PESEL dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego, który wydał decyzję o zmianie imienia i nazwiska – w zakresie danych, o których mowa w art. 8 pkt 1 i 2 (tj. nazwisko i imię /imiona/, nazwisko rodowe). Wobec powyższego w sprawie nr USC.5355.2.2015 zmiana nazwiska małżonków oraz dziecka została wprowadzona do systemu centralnego Rejestru PESEL. Zauważyć jednak należy, iż błędnie wprowadzona została data zmiany – 25 lutego 2015 r. (data wydania decyzji administracyjnej), zamiast data, w której decyzja stała się ostateczna. W tym miejscu należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy o zmianie imienia i nazwiska (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 marca 2015 r.) decyzja o zmianie imienia lub nazwiska podlega natychmiastowemu wykonaniu. Dotyczy to jednak sytuacji, gdy decyzja została wydana po dniu 28 lutego 2015 r. W przedmiotowej sprawie decyzja wydana została w stanie prawnym obowiązującym do dnia 28 lutego 2015 r., tj., gdy decyzja nie posiadała rygoru natychmiastowej wykonalności z mocy prawa. Mając na uwadze brak przepisów przejściowych regulujących wskazaną kwestię oraz kierując się zasadą *lex retro non agit* stwierdzić należy, iż decyzja nr USC.5355.2.2015 nie posiadała rygoru natychmiastowej wykonalności. Tym samym, jako datę zmiany należało wprowadzić datę, w której decyzja stała się ostateczna.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 z.i.i.n. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 lutego 2015 r.) na organach, o których mowa w art. 12 ciążył obowiązek niezwłocznego informowania właściwych organów o zmianie imienia lub nazwiska. Kierownik urzędu stanu cywilnego w Pieszcach wydając w kontrolowanym okresie decyzje o zmianie imienia i nazwiska przesyłał ostateczne rozstrzygnięcia do kierowników urzędów stanu cywilnego, którzy

sporządzili akty stanu cywilnego osób, których zmiana dotyczyła. Zauważyć jednak należy, iż nie do wszystkich kierowników urzędów stanu cywilnego decyzje przekazano. W sprawach nr: USC.5355.2.2015, USC.5355.1.2015, USC.5355.1.2014, USC.5355.2.2014 należało przekazać decyzje o zmianie nazwiska do kierownika urzędu stanu cywilnego w B..... (jako do organu, który sporządził akty urodzenia osób, których zmiana dotyczyła), co nie zostało jednak uczynione. Stwierdzić zatem należy, iż naruszony został art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy ziin (w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 lutego 2015 r.). W toku kontroli wystąpiono do kierownika jednostki kontrolowanej z prośbą o wyjaśnienie przedmiotowej kwestii. W odpowiedzi uzyskano informację, iż „ (...) zostały wysłane kserokopie decyzji do stosownych urzędów stanu cywilnego (...)”. Mając na uwadze, iż wskazana nieprawidłowość nie wywołała negatywnego skutku w zakresie kontrolowanej działalności, wyjaśnienia zostały uwzględnione.

We wszystkich sprawach, w których decyzje stały się ostateczne do dnia 28 lutego 2015 roku, skierowane zostały zawiadomienia, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy ziin (w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 lutego 2015 r.). Zawiadomienia nie zawierają jednak wszystkich danych, o których mowa w art. 13 ust. 2 ww. ustawy, tj. brak nazwy organu, który wydał decyzję o zmianie imienia i nazwiska, oznaczenia i daty wydania decyzji. W toku kontroli Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach wyjaśnił, że: „*brakujące dane w zawiadomieniach wynikały z faktu wysyłanej w załączeniu wydanej decyzji.*”. Z powyższą argumentacją nie sposób się zgodzić. Przepis art. 13 ust. 1 ww. ustawy wprost precyzował organy, do których należało przekazać decyzję (kierownicy urzędów stanu cywilnego), a do których należało przekazać zawiadomienie zawierające określone dane (organy gmin). Zauważyć należy, iż organ gminy właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego wnioskodawcy, czy też wydanie dowodu osobistego nie musi być tożsamy z organem (kierownikiem urzędu stanu cywilnego), który sporządził akt urodzenia lub małżeństwa wnioskodawcy. Taka sytuacja miała miejsce w sprawie nr USC.5355.3.2014, gdzie akt urodzenia sporządził Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Dz....., a organem gminy właściwym według ostatniego miejsca pobytu był Burmistrz Pieszyc. Mając na uwadze, iż z dniem 1 marca 2015 r. zmianie uległ zapis art. 13 ustawy ziin, powyższą praktykę należało uznać za nieaktualną.

W sprawach, w których Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Pieszycach sporządził akt urodzenia lub małżeństwa osób, których zmiana dotyczyła do aktu stanu cywilnego została wpisana stosowna informacja w postaci wzmianki dodatkowej. Wyjątek stanowiła sprawa nr USC.5355.1.2014, gdzie podczas kontroli w jednostce kontrolowanej stwierdzono brak wzmianki w akcie małżeństwa nr 29/2013. W toku kontroli Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego poinformował jednak, iż „*wpis do aktu małżeństwa został uzupełniony*”.

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, zawiadamianie o zmianie imienia i nazwiska oceniono **pozytywnie z nieprawidłowościami**.

[Dowód: akta kontroli str.: 232-337, 393-396, 407-415, 442]

Mając na uwadze przedstawiony powyżej stan faktyczny i prawny, realizację przez Burmistrza Miasta Pieszycy zadań z zakresu administracji rządowej, wynikających ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. z 2008 r., Nr 220, poz. 1414 z późn. zm.) w zakresie zmiany imienia i nazwiska oceniono negatywnie.

REJESTRACJA I KWALIFIKACJA WOJSKOWA

Kontroli poddano wszystkie czynności z zakresu rejestracji i kwalifikacji wojskowej przeprowadzone w latach 2014 i 2015. Ustalono, iż w kontrolowanym okresie Burmistrz Miasta Pieszycy nie wydał żadnej decyzji administracyjnej na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 3 lub art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t. j. Dz. U. z 2015 poz. 144 z późn. zm.).

Sporządzanie i prowadzenie rejestru osób objętych rejestracją na potrzeby założenia ewidencji wojskowej oraz prowadzenia kwalifikacji wojskowej

W wyniku kontroli ustalono, iż zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (zwanej dalej u.p.o.o.), Burmistrz Miasta Pieszycy corocznie prowadzi rejestrację zgodnie z właściwością, tj. sporządza rejestr na podstawie rejestru mieszkańców, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (do dnia 28 lutego 2015 r. na podstawie gminnego zbioru meldunkowego). Rejestr mężczyzn urodzonych w 1995 r. został sporządzony w dniu 30 listopada 2013 r., rejestr mężczyzn i rejestr kobiet urodzonych w 1996 r. sporządzony został w dniu 28 listopada 2014 r. W aktach sprawy brak natomiast dokumentu oznaczonego jako rejestr kobiet urodzonych w 1995 roku. W tej kwestii pracownik wyjaśnił, że ww. rejestr został sporządzony, lecz nie zachowano go w aktach. Powyższa argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem w aktach sprawy znajduje się dokument zatytułowany „*Lista stawiennictwa osób do kwalifikacji wojskowej na dzień 2014.01.02*”. Zawiera on wykaz kobiet urodzonych w 1995 r. i posiadających miejsce stałego lub czasowego pobytu w Pieszycach. Tym samym dokument stanowi rejestr kobiet urodzonych w 1995 r. Zauważyć jednak należy, iż powyższy dokument sporządzony został wg wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 listopada 2009 r. w sprawie kwalifikacji wojskowej (Dz. U. Nr 202, poz. 1566 z późn. zm.). Nie zawiera on zatem wszystkich danych, które rejestr zawierać powinien. Powyższe stanowi naruszenie §3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 listopada 2009 r. w sprawie rejestracji osób na potrzeby prowadzenia kwalifikacji wojskowej oraz założenia ewidencji wojskowej (Dz. U. z 2009 r., Nr 202, poz. 1565 z późn. zm.), zwanym dalej r.r. Pozostałe rejestry (mężczyzn urodzonych w 1995 r. oraz mężczyzn i kobiet urodzonych w 1996 r.) sporządzone zostały wg. wzoru określonego w załączniku nr 1 do ww. rozporządzenia. Ponadto, rejestry sporządzono w formie wydruku na nośniku papierowym, osobno dla każdego rocznika mężczyzn i każdego rocznika kobiet (zgodnie z §3 ust. 3 r.r.).

W rejestrze mężczyzn urodzonych w 1995 r. ujętych było 57 osób. W rejestrze kobiet urodzonych w 1995 r. ujętych było 61 osób (ustalono na podstawie rejestru pt. „*Lista stawiennictwa osób do kwalifikacji wojskowej oraz pisma nr SO-DO.5770.4.2014 z dnia 7 stycznia 2014 r., przekazującego Wojewodzie Dolnośląskiemu informacje, o których mowa w art. §5 ust. 1 r.r.*”). W rejestrze mężczyzn urodzonych w 1996 r. ujętych było 58 osób, natomiast w rejestrze kobiet urodzonych w 1996 r. ujętych było 51 osób.

Zgodnie z dyspozycją §3 ust. 5 r.r. dane osób, które ukończyły lub ukończą do 31 grudnia 18 lat życia, ujmuje się w rejestrze najwcześniej w dniu następującym po dniu, w którym osoba

objęta rejestracją ukończyła 18 lat życia. W rejestrze ujęte jednak zostały osoby, które w dniu sporządzania dokumentu nie ukończyły 18-tego roku życia, np.

- w rejestrze mężczyzn urodzonych w 1995 r. (sporządzonym w dniu 30 listopada 2013 r.):
W..... S..... ur. 21 grudnia 1995 r., R..... M..... Z..... ur. 27 grudnia 1995 r.,

- w rejestrze kobiet urodzonych w 1996 r. (sporządzonym w dniu 28 listopada 2014 r.):
M..... A.... J.... ur. 12 grudnia 1996 r., A..... A..... K.....
ur. 17 grudnia 1996 r.,

- w rejestrze mężczyzn urodzonych w 1996 r. (sporządzonym w dniu 28 listopada 2014 r.):
B..... G..... B..... ur. 12 grudnia 1996 r., A..... K..... ur. 21 grudnia 1996 r., M..... K.....
K.... ur. 28 grudnia 1996 r.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że „data ujęcia w rejestrze” oznacza datę wpisania osoby do rejestru osób na potrzeby prowadzenia kwalifikacji wojskowej oraz założenia ewidencji wojskowej. Tak też należy rozumieć zwrot „ujmuje się” w dyspozycji §3 ust. 5 r.r. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że w praktyce organy rejestrowe sporządzają przedmiotowy rejestr w jednym dniu (umieszczając w nim wszystkie osoby podlegające rejestracji w danym roku), co miało również miejsce w jednostce kontrolowanej, wskazanym jest sporządzanie rejestru w dniach od 2 do 5 stycznia każdego roku. Działanie takie pozwoli pozostać w zgodzie z przepisami §3 ust. 1 i §3 ust. 5 r.r. Alternatywnym rozwiązaniem pozostaje sporządzać rejestr we wcześniejszym okresie, ujmując w nim tylko osoby, które ukończyły w dniu sporządzenia rejestru 18 lat, a pozostałe osoby wpisać do rejestru w okresie od 2 do 5 stycznia. Uchybienia powyższe posiadają jednak charakter tylko proceduralny i nie wpływają na realizację wykonywanego zadania.

Zauważyć należy, iż wszystkie rejestry nie zostały podpisane przez upoważnioną osobę (rejestry kobiet i mężczyzn urodzonych w 1996 r. zawierają jedynie parafy pracownika przygotowującego dokument). W tej kwestii pracownik wyjaśnił, że zgodnie z art. 31 ust. 6 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej: *„Rejestry zostały przekazane za pismem przewodnim, które podpisywał z-ca Burmistrza Paweł Brzozowski. Uznałam, że skoro rejestry zawierają parafki, a pismo było podpisane przez z-cę Burmistrza, to jest to wystarczające.”*. Powyższa argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zgodnie z §3 ust. 1 r.r. rejestr sporządza corocznie wójt lub burmistrz (prezydent miasta). Poza tym, już sam wzór rejestru stanowiący załącznik do ww. rozporządzenia przewiduje odpowiednie miejsce na podpis organu. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż rejestry są dokumentami stanowiącymi podstawę do realizacji kolejnych zadań (przygotowanie i prowadzenie kwalifikacji wojskowej), każdorazowo należy je opatrywać datą, podpisem i pieczęcią upoważnionej osoby.

[Dowód: akta kontroli str.: 338-388, 393-401, 406, 416-439]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, sporządzanie i prowadzenie rejestru osób objętych rejestracją na potrzeby założenia ewidencji wojskowej oraz prowadzenia kwalifikacji wojskowej oceniono **pozytywnie z nieprawidłowościami.**

Realizacja obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych dotyczących rejestracji

Zgodnie z wymogiem art. 31 ust. 6 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej Burmistrz Miasta Pieszyce po sporządzeniu rejestru przekazywał

jego jeden egzemplarz wojskowemu komendantowi uzupełnień (w kwalifikacji prowadzonej w 2014 r.: pismem nr SO.DO.5770.3.2014 z dnia 2 stycznia 2014 r., w kwalifikacji planowanej na 2015 r.: pismem nr SO.DO.5770.3.2014 z dnia 10 grudnia 2014 r.).

W toku kontroli pracownik wyjaśnił, że po sporządzeniu rejestru na terenie gminy nie zameldowały się osoby, które należało do niego dopisać w celu utrzymania rejestru w aktualności. Nie było zatem konieczności przekazywania zawiadomień, o których mowa w §4 ust. 2 r.r.

Po sporządzeniu rejestru organ kontrolowany przysłał Wojewodzie Dolnośląskiemu informacje o liczbie mężczyzn i kobiet wpisanych do rejestru, zgodnie z §5 ust. 1 r.r. (w 2015 roku pismem nr SO-DO.5770.4.2015 z dnia 7 stycznia 2015 r., w 2014 r. pismem nr SO-DO.5770.4.2014 z dnia 7 stycznia 2014 r.). W tym miejscu zauważyć należy, iż w 2015 roku organ gminy ponad wymagane ww. przepisem dane (tj. liczbę kobiet i mężczyzn wpisaną do rejestru sporządzonego dla rocznika 1996) przesłał także wyszczególnienie liczbowe roczników starszych (osób o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej).

Ponadto stwierdzono, iż pisma podpisywane są „z upoważnienia Burmistrza Miasta Pieszyc” przez pracownika realizującego zadania w ramach zakresu obowiązków. Wobec powyższego poproszono pracownika o okazanie upoważnienia. Skutkiem czego, pracownik wyjaśnił, iż nie posiada przedmiotowego upoważnienia. Powyższe stanowi uchybienie formalne. Zgodnie bowiem z zapisami rozporządzeń wykonawczych do ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej czynności dotyczące rejestracji i kwalifikacji wojskowej realizuje wójt, burmistrz (prezydent miasta). Zatem pracownik realizujący ww. zadania w imieniu organu gminy i podpisujący pisma „z upoważnienia Burmistrza Miasta Pieszyc” powinien legitymować się stosownym upoważnieniem.

[Dowód: akta kontroli str.: 338-388, 393-401, 406, 416-439]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, zagadnienie dotyczące realizacji obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych dotyczących rejestracji oceniono **pozytywnie z uchybieniami**.

Terminowość wykonywania obowiązków dotyczących rejestracji

W wyniku kontroli ustalono, że zgodnie z §3 ust. 1 r.r. Burmistrz Miasta Pieszyc sporządza rejestr osób objętych rejestracją corocznie, w terminie do dnia 5 stycznia roku następującego po roku, w którym osoby ukończyły 18 lat życia. Po sporządzeniu rejestru organ gminy przysłał wojewodzie informacje o liczbie mężczyzn i kobiet wpisanych do rejestru terminowo, tj. do dnia 20 stycznia każdego roku (zgodnie z przepisem §5 ust. 1 r.r.). Nie było osób, które po sporządzeniu rejestru zameldowały się na terenie gminy, toteż nie było konieczności przesyłania zawiadomienia, o którym mowa w §4 ust. 2 r. r.

[Dowód: akta kontroli str.: 338-388, 393-401, 406, 416-439]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, terminowość wykonywania obowiązków dotyczących rejestracji oceniono **pozytywnie**.

Wzywanie do kwalifikacji wojskowej, prowadzenie listy stawiennictwa i wykazu osób o nieuregulowanym stosunku do powszechnego obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej

W toku kontroli stwierdzono, że Burmistrz Miasta Pieszycy prowadzi listy stawiennictwa osób do kwalifikacji wojskowej, uwzględniając dane osobowe tych osób, określone w art. 32 ust. 9 pkt 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Listy stawiennictwa kobiet i mężczyzn do kwalifikacji wojskowej w 2015 r. sporządzone zostały oddzielnie ze względu na płeć. Na liście dla kobiet ujęta została jedna osoba, podlegająca obowiązkowi stawienia się do kwalifikacji wojskowej, na podstawie pisma wojskowego komendanta uzupełnień, zgodnie z §9 ust. 1 pkt 3 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 listopada 2009 r. w sprawie kwalifikacji wojskowej (Dz. U. Nr 202, poz. 1566 z późn. zm.), zwanego dalej r.k.w. Zauważyć należy, iż listy nie zostały sporządzone prawidłowo. Zgodnie bowiem z §9 ust. 1 pkt 1-3 r.k.w. *wójt lub burmistrz (prezydent miasta) sporządza w dwóch egzemplarzach listę, na podstawie: rejestru osób objętych rejestracją, wykazu osób o nieuregulowanym stosunku do powszechnego obowiązku obrony, o którym mowa w §10 ust. 1 pkt 3, imiennego zestawienia osób, otrzymanego od wojskowego komendanta uzupełnień – wykorzystując dane osobowe z ewidencji ludności.* Ustawodawca wprost wskazuje, że sporządza się jedną listę w dwóch egzemplarzach. Gdyby intencją ustawodawcy było tworzenie osobnych dla kobiet i mężczyzn list stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej, wskazałby wprost taki obowiązek tak, jak czyni to w §3 ust. 3 r.r. Zauważyć również należy, iż w wyjaśnieniach przekazanych organom gmin przez Wojewodę Dolnośląskiego (przy piśmie nr SOC-OP.6610.59.2014.AS z dnia 27 listopada 2014 r.) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wskazało, iż: *„(...) Wykaz może być uzupełniany w czasie trwania kwalifikacji wojskowej o osoby ujęte w dodatkowych zestawieniach, przekazywanych przewodniczącemu PKLek (oraz właściwemu wójtowi) przez WKU (...).”* (str. 9 załącznika). Z powyższego wynika, iż lista stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej (w cytowanym fragmencie nazwana „wykazem”) powinna być jedna, a w razie otrzymania w czasie trwania kwalifikacji wojskowej dodatkowych zestawień, należy ją uzupełnić, a nie tworzyć osobną, dodatkową listę stawiennictwa osób (kobiet) do kwalifikacji wojskowej.

Ponadto, w wyniku analizy dokumentów stwierdzono, iż na liście stawiennictwa osób do kwalifikacji wojskowej prowadzonej w 2014 i w 2015 r. brak osób ujętych w wykazie osób, o którym mowa w §10 ust. 1 pkt 3 r.k.w. Na liście stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej przeprowadzonej w 2015 r. znajdują się jedynie mężczyźni, którzy w danym roku kalendarzowym kończą dziewiętnaście lat życia (tj. urodzeni w 1996 r.), choć z dokumentów wynika, iż w wykazie osób o nieuregulowanym stosunku do powszechnego obowiązku obrony (w kontrolowanej sprawie opisanym jako: *„Kwalifikacja wojskowa – mężczyźni o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej”*) wskazano 19 pozycji. Analogiczna sytuacja miała miejsce w przypadku listy stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej prowadzonej w 2014 r. (wykaz osób o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej nazwany *„Kwalifikacja wojskowa – rocznik starszy”*- jeden dokument / *„Zestawienie osób, które nie stawily się do kwalifikacji wojskowej do końca roku kalendarzowego, w którym ukończyły 24 lata życia z m. Pieszycy”* – drugi dokument). Jakkolwiek brak ujęcia na liście stawiennictwa osób o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej mógłby świadczyć o braku wezwań tych osób, niemniej jednak w toku kontroli ustalono, iż wezwania były

kierowane do zobowiązanych. Świadczą o tym notatki służbowe sporządzone w dniu 10 kwietnia 2015 r. przez Komendanta Straży Miejskiej w Pieszycach na okoliczność nieskutecznego doręczenia wezwań do stawienia się do kwalifikacji wojskowej osobom ujętym w wykazie osób o nieuregulowanym stosunku do powszechnego obowiązku obrony („Kwalifikacja wojskowa – mężczyźni o nieuregulowanym stosunku do służby wojskowej”), np. K..... B....., K..... B....., A..... K....., M..... M.....

Z powyższego wynika również, iż Burmistrz Miasta Pieszycy co do zasady prowadzi wykaz osób o nieuregulowanym stosunku do powszechnego obowiązku obrony, ujmując w nim osoby, które nie dopełniły obowiązku stawienia się do kwalifikacji wojskowej w wyznaczonym terminie i miejscu. Realizuje zatem obowiązek wynikający z §10 ust. 1 pkt 3 r.k.w. Jednak zauważyć również należy, że stosowane nazewnictwo nie jest prawidłowe. Przedmiotowe wykazy zamiast opisywać nazewnictwem stosowanym przez ustawodawcę, nadaje się im inne tytuły (co roku inne). Wprawdzie nazwa „wykaz osób o nieuregulowanym stosunku do powszechnego obowiązku obrony” nie stanowi definicji legalnej, lecz brak jej stosowania skutkuje tym, że osoba pracująca na dokumentach napotyka trudności w szybkim rozpoznaniu konkretnego dokumentu. Ponadto, stosowane nazewnictwo nie jest adekwatne do treści danego dokumentu, bowiem wykaz zatytułowany „Zestawienie osób, które nie stawily się do kwalifikacji wojskowej do końca roku kalendarzowego, w którym ukończyły 24 lata życia z m. Pieszycy” zawiera dane osób, które nie ukończyły 24. roku życia. W tej kwestii kierownik jednostki kontrolowanej wyjaśnił, że „W tytule nagłówka (...) zabrakło słowa „nie”.”

W wyniku kontroli stwierdzono, iż osoby, o których mowa w §9 ust. 1 pkt 1-3 r.k.w. zostały wezwane przez Burmistrza Miasta Pieszycy do spełnienia ww. obowiązku. Mając na uwadze, iż zgodnie ze szczegółowym planem pracy Powiatowych Komisji Lekarskich w 2015 r. kwalifikacja wojskowa dla terenu działania gminy Pieszycy planowana była w terminie od dnia 31 marca 2015 r. do dnia 1 kwietnia 2015 r., tj. po zakończeniu czynności kontrolnych w jednostce kontrolowanej, nie było możliwości zweryfikowania prawidłowości stosowanego wzoru wezwania do stawienia się do kwalifikacji w 2015 r., bowiem wszystkie wezwania zostały przesłane do osób zobowiązanych. Natomiast na podstawie wezwań, które wróciły do nadawcy w 2014 r. ustalono, iż treść wezwań była zgodna ze wzorem określonym w załączniku nr 1 do r.k.w. Na marginesie zauważyć należy, że w miejscu przeznaczonym na pieczęć nagłówkową organu wzywającego stosowano pieczęć aparatu pomocniczego organu gminy, tj. Urzędu Miejskiego Pieszycy, a nie organu gminy. Powyższe stanowi jednak uchybienie formalne.

[Dowód: akta kontroli str.: 338-388, 393-401, 406, 416-439]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, zagadnienie dotyczące wzywania do kwalifikacji wojskowej oraz prowadzenie listy stawiennictwa i wykazu osób o nieuregulowanym stosunku do powszechnego obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oceniono **pozytywnie z nieprawidłowościami.**

Realizacja obowiązków informacyjnych dotyczących kwalifikacji wojskowej

Burmistrz Miasta Pieszycy przekazywał wojewodzie za pośrednictwem starosty wnioski dotyczące liczby osób podlegających wezwaniu do kwalifikacji wojskowej, o których mowa w §8 ust. 3 i 4 rozporządzenia w sprawie kwalifikacji wojskowej. Jeden

egzemplarz listy stawiennictwa organ kontrolowany przekazał Powiatowej Komisji Lekarskiej w Dzierżoniowie, w myśl §9 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kwalifikacji wojskowej. W aktach brak jednak potwierdzenia tego faktu, gdyż dokumenty nie są przekazywane za pośrednictwem przewodnim, lecz bezpośrednio dostarczane przez pracownika gminy.

Organ gminy ustala przyczyny niestawienia się osób do kwalifikacji wojskowej. Czasem członkowie rodzin po odebraniu wezwania do kwalifikacji wojskowej przychodzą do urzędu i wyjaśniają, że osoba przebywa za granicą, nie mieszka w miejscu zameldowania. W niektórych przypadkach pracownik organu z urzędu posiada wiedzę o nieprzebywaniu osoby w miejscu jej zameldowania. W innych sytuacjach o pomoc w ustaleniu przyczyn jest proszona Straż Miejska. Organ gminy nie podejmuje jednak dalszych czynności. Nie są bowiem wszczynane postępowania o wymeldowanie. W tym miejscu należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy organ gminy poweźmie informację o nieprzebywaniu osoby w miejscu jej zameldowania, która podlega obowiązkowi stawienia się do kwalifikacji wojskowej, zasadnym jest, aby z urzędu wszcząć postępowanie administracyjne na podstawie art. 35 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (t. j. Dz. U. z 2015 r. 388) zmierzające do wyeliminowania ewentualnej fikcji meldunkowej. Powyższe jest istotnym z uwagi na fakt, iż zgodnie z §8 ust. 1 r.k.w. kwalifikację wojskową przeprowadza się według wojewódzkiego planu kwalifikacji wojskowej, ustalonego przez wojewodę przy współdziałaniu szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego, na podstawie pisemnych wniosków wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) oraz wojskowych komendantów uzupełnień. Plan, o którym mowa powyżej, obejmuje terminarz stawiania się do kwalifikacji wojskowej osób z poszczególnych gmin województwa, zakładający wezwanie co najmniej 30, lecz nie więcej niż 45 osób dziennie. Wobec powyższego niepodjęcie czynności, na podstawie art. 35 ustawy o ewidencji ludności skutkuje tym, że przy planowaniu terminu przeprowadzenia kwalifikacji wojskowej dla danej gminy planowany jest dłuższy termin pracy Powiatowej Komisji Lekarskiej, aniżeli wynika to z faktycznego zapotrzebowania. Tym samym generowane są niepotrzebne koszty.

Ponadto, stwierdzono, że organ gminy częściowo realizuje obowiązek wynikający z §10 ust. 1 pkt 2 r.k.w. Ustala on bowiem przyczyny niestawienia się osób i miejsce ich pobytu, lecz wyniki tych ustaleń przekazuje do Starostwa Powiatowego w Dzierżoniowie, gdzie mieści się siedziba Powiatowej Komisji Lekarskiej. W tym miejscu zauważyć należy, iż ww. przepis obliuguje organ gminy do przekazywania ustaleń również wojskowemu komendantowi uzupełnień. Wobec powyższego przedmiotowe informacje należy kierować do wszystkich ww. organów (dokładnie oznaczając adresata informacji).

W wyniku analizy dokumentów stwierdzono, iż organ kontrolowany realizował obowiązek wynikający z przepisu §10 ust. 1 pkt 5 lit. a) r.k.w.

W toku kontroli ustalono, iż na liście stawiennictwa osób do kwalifikacji wojskowej prowadzonej w 2015 r. ujęta została jedna osoba, która posiadała pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące na terenie gminy Pieszyce, a pobyt stały na terenie innej gminy (S..... A.....). Osoba ta nie stawiała się jednak do kwalifikacji wojskowej prowadzonej na terenie kontrolowanej jednostki, tym samym nie było konieczności stosowania art. 11 ust. 1 i 2 r.k.w. [Dowód: akta kontroli str.: 338-388, 393-401, 406, 416-439]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, zagadnienie dotyczące realizacji obowiązków informacyjnych dotyczących kwalifikacji wojskowej oceniono **pozytywnie z nieprawidłowościami**.

Terminowość wykonywania obowiązków dotyczących kwalifikacji wojskowej

W wyniku kontroli ustalono, iż kwalifikacja wojskowa dla gminy Pieszycy w 2014 r. prowadzona była w dniach 1 - 2 kwietnia. Porównując te daty z dniem odbioru wezwania do stawienia się do kwalifikacji wojskowej stwierdzono, iż wezwania były doręczane osobom co najmniej na siedem dni przed wyznaczonym terminem stawienia się do kwalifikacji wojskowej, zgodnie z przepisem §4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kwalifikacji wojskowej.

Listy stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej nie zostały sporządzone w terminie przewidzianym w §9 ust. 5 r.k.w. Zgodnie z przywołanym przepisem listę sporządza się najpóźniej do dnia ogłoszenia kwalifikacji wojskowej. W 2014 r. kwalifikacja została ogłoszona na dzień 20 stycznia 2014 r. (§2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 listopada 2013 r. w sprawie przeprowadzenia kwalifikacji wojskowej w 2014 r. /Dz. U. z 2013, poz. 1491/). Natomiast lista stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej została sporządzona w dniu 19 lutego 2014 r. W 2015 r. kwalifikacja wojskowa została ogłoszona na dzień 16 stycznia 2015 r. (§2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej z dnia 6 listopada 2014 r. w sprawie przeprowadzenia kwalifikacji wojskowej w 2015 r. /Dz. U. z 2014 r., poz. 1595/), podczas gdy w kontrolowanej jednostce lista stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej w 2015 r. została sporządzona w dniu 25 lutego 2015 r. Stwierdzić zatem należy, iż listy stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej sporządzane są z naruszeniem przepisu §9 ust. 5 r.k.w.

Według wyjaśnień pracownika jeden egzemplarz listy stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej został przekazany Powiatowej Komisji Lekarskiej w Dzierżoniowie, w myśl §9 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kwalifikacji wojskowej. W 2015 r. nastąpiło to w dniu 3 marca 2015 r. Porównując ww. datę z datą rozpoczęcia kwalifikacji wojskowej na terenie jednostki kontrolowanej (31 marca 2015 r.) stwierdzić należy, iż czynność ta dokonana została w ustawowym terminie.

[Dowód: akta kontroli str.: 338-388, 393-401, 406, 416-439]

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz określone w programie kontroli zasady oceniania, terminowość wykonywania obowiązków dotyczących kwalifikacji wojskowej oceniono **pozytywnie z nieprawidłowościami**.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej stan faktyczny i prawny, realizację przez Burmistrza Miasta Pieszycy zadań z zakresu administracji rządowej wynikających z ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 144 ze zm.) w zakresie rejestracji i kwalifikacji wojskowej oceniono pozytywnie z nieprawidłowościami.

W związku z powyższym, na podstawie art. 46 ust. 3 pkt 1 i 3 ustawy o kontroli w administracji rządowej w celu wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości należy:

W ZAKRESIE DOWODÓW OSOBISTYCH ORAZ EWIDENCJI LUDNOŚCI:

1. Weryfikować z należytą starannością kompletność wniosków o wydanie dowodu osobistego, a w razie stwierdzenia braków formalnych wzywać wnioskodawcę do ich uzupełnienia na podstawie art. 64 § 2 Kpa.

2. Na wnioskach o wydanie dowodu osobistego sporządzać adnotację o sposobie ustalenia tożsamości osoby.
3. W przypadku wniosku o wydanie dowodu osobistego z powodu uszkodzenia poprzedniego dokumentu, przyjmować zgłoszenie uszkodzenia dowodu osobistego wraz z załączonym uszkodzonym dowodem osobistym (zgodnie z §16 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 2015 r. w sprawie wzoru dowodu osobistego oraz sposobu i trybu postępowania w sprawach wydawania dowodów osobistych, ich utraty, uszkodzenia, unieważnienia i zwrotu).
4. Przechowywać w kopercie dowodowej kompletną dokumentację związaną z dowodami osobistymi, w tym wydane zaświadczenia o uszkodzeniu dowodu osobistego.
5. Na wpływających wnioskach o wydanie zaświadczenia umieszczać pieczęć wpływu do organu.
6. Zaświadczenia wydane z rejestru mieszkańców przechowywać w aktach sprawy, zgodnie z §60 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych.
7. Na wydawanych zaświadczeniach zamieszczać prawidłowe adnotacje o pobraniu lub zwolnieniu z opłaty skarbowej.
8. Na wydawanych zaświadczeniach umieszczać prawidłowe oznaczenie organu oraz wskazywać poprawną postawę prawną ich wydania.
9. Wydawać zaświadczenia oraz realizować wnioski o udostępnienie danych zgodnie z zakresem żądania wnioskodawcy.
10. W przypadku stwierdzenia braków formalnych wniosku o udostępnienie danych wzywać na podstawie art. 64 §2 Kpa do ich uzupełnienia.
11. Prawo strony do wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów realizować zgodnie z art. 73 §1 i 1a Kpa. Uwierzytelnienie odpisów bądź kopii akt sprawy lub wydanie stronie z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów, realizować tylko w przypadku wykazania przez stronę uzasadnionego ważnego interesu (§2 ww. przepisu).
12. W wezwaniu do uiszczenia brakującej opłaty skarbowej za wydanie decyzji, stosować właściwą podstawę prawną, tj. art. 261 §1 Kpa.
13. Decyzje wydawać w terminie wskazanym w art. 35 Kpa. W uzasadnionych przypadkach podać stronom przyczyny zwłoki i wskazać nowy termin załatwienia sprawy (art. 36 §1 Kpa) oraz dochowywać tego terminu.

W ZAKRESIE ZMIANY IMION I NAZWISK

1. Wnioski o zmianę imienia lub nazwiska przyjmować kompletne, a w przypadku braków formalnych podejmować czynności na podstawie art. 64 §2 Kpa.
2. Weryfikować, czy wniosek został złożony przez podmiot spełniający wymagania, o których mowa w art. 2 pkt 1-3 ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmienia imienia i nazwiska. Wyniki ustaleń odnotowywać w aktach sprawy.
3. Podejmować wszelkie czynności niezbędne do jednoznacznego ustalenia stanu faktycznego sprawy.
4. W decyzjach administracyjnych precyzyjnie powoływać podstawę prawną, mającą zastosowanie w indywidualnej sprawie.

5. Postępowania administracyjne prowadzić terminowo (zgodnie z art. 35 Kpa), a w przypadku niezakończania sprawy w terminie, zawiadamiać strony podając przyczyny zwłoki oraz nowy termin zakończenia sprawy (zgodnie z art. 36 Kpa).
6. Prawidłowo realizować obowiązek wynikający z art. 66a §2 i 3 Kpa.
7. W Rejestrze PESEL dokonać korekty daty zmiany danych na podstawie decyzji nr USC.5355.2.2015, tj. wprowadzić datę, w której decyzja stała się ostateczna.

W ZAKRESIE REJESTRACJI I KWALIFIKACJI WOJSKOWEJ

1. Rejestr osób objętych rejestracją sporządzać wg wzoru określonego w §3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 listopada 2009 roku w sprawie rejestracji osób na potrzeby kwalifikacji wojskowej oraz założenia ewidencji wojskowej oraz zgodnie z §3 ust. 5 ww. rozporządzenia.
2. Pisma dotyczące realizacji zadań w zakresie rejestracji i kwalifikacji wojskowej opatrywać podpisem i pieczęcią osoby upoważnionej.
3. Listę stawiennictwa osób do kwalifikacji wojskowej sporządzać jedną w dwóch egzemplarzach, a także zgodnie z §9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 listopada 2009 r. w sprawie kwalifikacji wojskowej.
4. Listy stawiennictwa do kwalifikacji wojskowej sporządzać w terminie zgodnym z §9 ust 5 ww. rozporządzenia
5. Prawidłowo opisywać (nazywać) sporządzane dokumenty.
6. W przypadku powzięcia informacji o nieprzebywaniu w miejscu zameldowania osoby, która nie stawiała się na wezwanie do kwalifikacji wojskowej, z urzędu wszczynać postępowania administracyjne na podstawie art. 35 ustawy o ewidencji ludności.
7. W pełni realizować obowiązek wynikający z §10 ust. 1 pkt 2 r.k.w.

Na podstawie art. 46 ust. 3 pkt 3 ustawy o kontroli w administracji rządowej proszę o przekazanie **w terminie do dnia 2 lipca 2015 roku** informacji o wykonaniu zaleceń i wykorzystaniu wniosków, a także o podjętych działaniach mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

/-/

Tomasz Smolarz